

مجلة الثقافة
الحضارية نصف
الشهرية

SAYI: 10

MÜŞTEREK

Kahramanmaraş
Büyükşehir Belediyesi

EKİM - KASIM
ربيع الأول - ربيع الآخر
2023

المشتركة

**HER ŞEYİ KAYBETTİĞİMİZDE KALAN NEYSE
O AYAKTA TUTUYOR BİZİ**

عندما نفقد كل شيء ما تبقى
هو ما يبقينا قائمين

Martin Luther King
ve Malcolm X

مارتن لوثر كينغ
ومالكولم إكس

Kazım Rahman'la
Söyleşi

كاظم رحمان مع
المقابلة

Peren Birsaygılı Mut
بيرين سايغلي موت

Genne Ulu Camii

الجامع الكبير
جينيه

04

İKİ ÖZGÜR SİYAH SES

صوتان أسود حر بين

جوفين أدیغوزیل - Güven Adıgüzel

10 Edebiyat Dünyasında Müslümanlara Yönelik Hıncın الضغينة اتجاه المسلمين في عالم الأدب

بيرين سايفلي موت - Peren Birsaygılı Mut

16 Siyonist Hıncı ve Cevapsız Kalan Bazı Sorular الضغن الصهيوني وبعض الأسئلة التي لم تتم الإجابة عليها

بيرين سايفلي موت - Peren Birsaygılı Mut

20 İfade Özgürlüğü mü Kin mi Yahut Paludan Tevrat'ı da Yakabilir mi?

هل هو حرية تعبير أم حقد أم هل يمكن لبالودان أن يحرق التوراة أيضاً؟

Zana Öngenc - زانا أنگنج

28 Kazım Rahman'la Röportaj

مقابلة مع كاظم الرحمن

بيرين سايفلي موت - Peren Birsaygılı Mut

32 Edmund Allenby ve Henri Gouraud Arasında: Selahattin Eyyübi

بين (اللينبي) و(غورو): صلاح الدين باقى

Ahmed Mazhar Sadu - أحمد مظهر سعدو

38 Cenne Ulu Camii

الجامع الكبير في جينيه

Uraz Alp Barkan - أراز آلب باركان

42 Toprak Yok Olurken Bağlılık Hasan

عندما يختفي التراب؛ التزام حسن

ياسر أوزتكير - Yasir Öztekir

46 Lubana El Kuntar Artık Türkiye'de

لبانة القنطار حالياً في تركيا

زينب شاهين - Zeynep Sahin

50 Ya Ben Öleyim Mi Söylemeyince? Yitirilen Bereketli Toprak: Nasihat

إن لم أقول لأموت؟ التراب الخصب المفقود: نصيحة

MAX SCHELLER'İN HINÇ KAVRAMI ÜZERİNDEN BİR PORTE; MARAT

صورة عن مفهوم الانتقام لدى ماكس شيلر؛ مارات

زينب مزهر - Zeynep Müzehher

52 Türk Müsikisinin Kalbi ; Şerif Muhittin Targan

فؤاد الموسيقى التركية؛ شريف محي الدين تارغان

زينب شاهين - Zeynep Sahin

56 Kemal Tahir'in Tüm Kitapları Artık Ketebe Yayınları'nda

فؤاد الموسيقى التركية؛ شريف محي الدين تارغان

MÜŞTEREK المشترك

KAHRAMANMARAŞ
BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ
ŞEHİR KÜLTÜR DERGİSİ

كهرمان مرعش البلدية الكبرى مجلة ثقافة المدينة

Ekim-Kasım 2023

Sayı: 10 Yerel Süreli

ربيع الأول - ربيع الآخر 2023

Büyükşehir Belediyesi Adına İmtiyaz Sahibi
Hayrettin Güngör

صاحب الإمتياز رئيس البلدية الكبرى في كهرمان مرعش خير الدين كونكور

رئيس التحرير / Yazı İşleri Müdürü

دوران دوغان / Duran Doğan

مستشار النشر / Yayın Danışmanı

يوسف كنج / Yusuf Genç

Arapça Editör: Peren Birsaygılı Mut

المحرر العربي: بيرين بيرسايغلي موت

Türkçe Editör: Zana Öngenc

المحرر التركي: زانا أنگنج

Mütercim / المترجم

إبراهيم الجابين / İbrahim El Jabin

Tasarım ve Uygulama / التصميم

هالة أوزر / Hale Özer

Türkçe Son Okuma: Uraz Alp Barkan

المراجعة الأخيرة بالتركية: أراز آلب باركان

Arapça Son Okuma: İbrahim El Jabin

المراجعة الأخيرة بالعربية: إبراهيم الجابين

ISSN: 2791-7118

الرقم التسلسلي المعياري الدولي

Sosyal Medya / وسائل التواصل الاجتماعي

instagram - twitter - facebook

@musterekdergisi

Yönetim Yeri ve Yazışma Adresi

Kahramanmaraş Büyükşehir Belediyesi

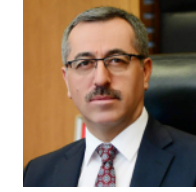
İsmetpaşa Mahallesi Azerbaycan Bulvarı, No: 25

Dulkadiroğlu / Kahramanmaraş

عنوان التواصل مع الإدارة

البلدية الكبرى في كهرمان مرعش، حي عصمت باشا، شارع أدريجان،

رقم: 25، ذو القدر أوغلو، كهرمان مرعش

Hayrettin GÜNGÖR

Kahramanmaraş Büyükşehir Belediye Başkanı

ZİHİNLERİN KÖR KARANLIĞI: İSLAMOFOBİ

Yakın geçmişte olduğundan çok daha fazla bugün de atılan en büyük nara: özgürlük. Özgürlük; hoşnut olmadığı bir inancı, düşünceyi, duyguyu, tanımı, hâli hıncı yok etmek midir? Özgürlük milyarlarca insanın baş eğip mukaddes saydığı bir kitabı yakmak mıdır? Özgürlük inancı gereği yaşayanın sesine, sözüne, hâline, giyinişine, tüm insani durumlarına tahammülsüzlüğün bir başka adı mıdır? Kendinden olmayana ölümü reva görmek midir mesela özgürlük? Hâlen söz konusu 'özgürlük' kavramıyla sergilenen hıncı durdurmanın zamanı gelmedi mi? Kapitalist dünyanın İslam'a attığı bu yumruğu sineye çekecek değiliz! İslamofobi karanlığını dağıtıyoruz, dağıtacağız. Bu akıl dışı hareketin başını eziyoruz, ezeceğiz! İnsaniyeti, iyiliği, barışı, huzuru tesis eden tek din olan İslam'a ve Müslümanlara yönelik bütün önyargıları bertaraf ediyoruz, edeceğiz.

Müşterek'in bu sayısında İslam'a yönelik hıncı, İslamofobi karanlığını dağıtmak üzere bir dosya hazırlandı. Diyoruz ki; İslamofobi dedikleri şey, ayrımcılığın, haksızlığın ve insan hakları ihlallerinin temelidir. Bu düşünce tarzıyla beslenen insanlar, adeta kördüğüm olmuş bir ipi boyunlarına doluyorlar. Hakikati görmek ve anlamak için ellerindeki en değerli araçları, yani anlayış ve empatiyi, kendisi gibi olmayanın varlığına dair tahammülü mümkün kılmalılar ki boğulmasınlar. Bunu İslam buyuruyor. İslam, insani insandan koruyor. Bunca ölüme, haksızlığa, açlığa, adaletsizliğe, hıncı dur demek, onları durdurmak ancak İslam'la mümkündür. İslam güzeldir; güzel olana davettir.

ظلام العقول: الإسلاموفوبيا

الشعور، التعريف، أو الحالة التي لا تعجبك بغض النظر عنها بالغضب؟ هل الحرية هي حرق كتاب يعتبره مليارات البشر مقدساً؟ هل الحرية هي آخر اسم لعدم تحمل صوت، أو كلمة، أو حالة، أو طريقة لباس الشخص الذي يعيش وفقاً لاعتقاده؟ هل هي الحرية أن ترى الموت لمن لا ينتمي إلى نفسك على سبيل المثال؟ ألم يحان الوقت بعد لوقف هذا الحقد الذي ما زال يتجسد بمفهوم «الحرية»؟ ألم نمضي وقتاً طويلاً في تحمل لكلمات العالم الرأسمالي للإسلام! نحن نبعث ظلام الإسلاموفوبيا وسنبعثه. نحن ندوس على رأس هذا الفعل الساذج وسنستمر في ذلك! نحن نزيل ونزيل جميع الأحكام السلبية تجاه الإسلام والمسلمين، الدين الوحيد الذي يقوم بإقامة الإنسانية والخير والسلام والاستقرار.

في هذا العدد المشترك، تم إعداد ملف خاص لتبديد الحقد الموجه ضد الإسلام وظلام الإسلاموفوبيا. نقول إن ما يسمونه الإسلاموفوبيا هو جوهر التمييز والظلم وانتهاكات حقوق الإنسان. إن الأشخاص الذين يتغذون على هذا النمط من الفكر هم كأنهم ربطوا حبلاً معقداً حول أعناقهم. لكي لا يختنقوا، يجب أن يجعلوا التسامح ممكناً تجاه وجود الآخر الذي لا يشبههم. هذا ما يأمر به الإسلام. إن الإسلام يحمي الإنسان من الإنسان. إن وقف كل هذه القتل والظلم والجوع والظلم والحقد لا يمكن أن يكون إلا من خلال الإسلام. الإسلام جميل؛ إنه دعوة للجمال.

BARIŞ İLE ADALET ARASINDA İKİ
ÖZGÜR SİYAH SES:

MARTİN LUTHER KING - MALCOLM X

صوتان حران يعلوان بين أضواء السلام وأوجاع العدالة
مارتن لوثر كينغ ومالكوم إكس

Malcolm X, beyazları şeytanlaştırma fikrinden uzaklaşıp, İslam kardeşliğinin ne olduğunu idrak ettiğinde, King ise Amerikanizme gerçek bir itiraz yükselttiğinde, yani savaşın üzerini örttüğü yoksulluğu gündemine alıp, siyahi başkaldırısı Vietnam'a doğru çevirdiğinde tehlikeli sayılıp acil koduyla yok edildiler.

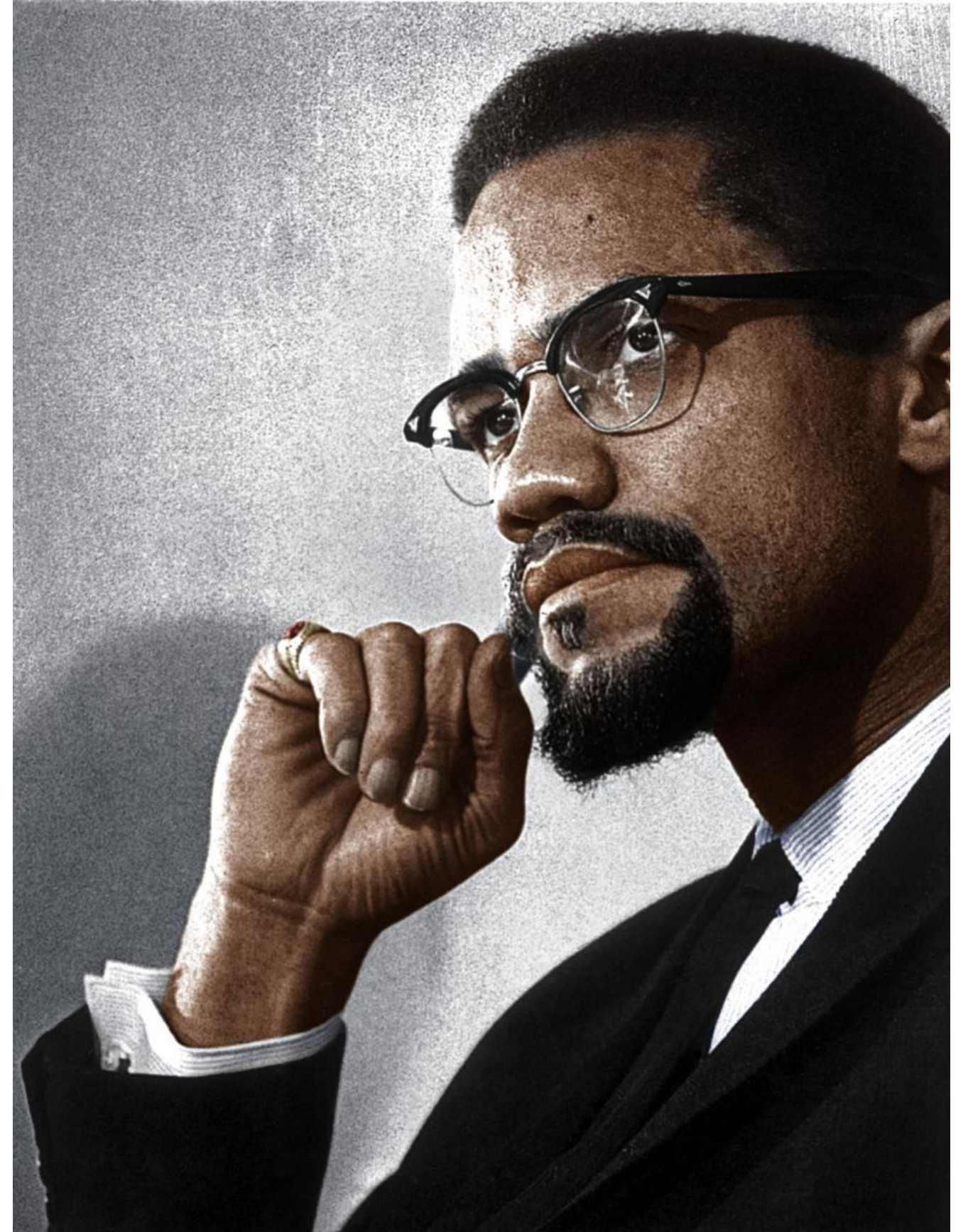
عندما ابتعد مالكوم إكس عن فكرة تجريم البيض وتجربة الإسلام، وعندما توجه مارتن لوثر كينغ بعمق نحو معالجة مشكلة الفقر التي تجاوزتها الحروب، وعندما انتقل التمرد السوداء نحو قضية فيتنام، كان هؤلاء الاثنان يُعتبران تهديدين حقيقيين ومستدمرين للنظام برسالتهم العاجلة.

جوفين أديغوزيل GÜVEN ADIGÜZEL

Evlerinden zorla kopararak meçhule sürüklenen, nereye götürüldüklerini dahi bilmeden balık istifi gemilere bindirilen ve kanayan çıplak ayaklarından zincirlenen Afrikalıların, getirildikleri yeni sürgün evlerinde şeker kamışı tarlalarında insanlık dışı koşullarda çalıştırılarak

sömürölmelerinin üzerinden geçen 250 yılın ardından, 19 Haziran 1862'de ABD genelinde yasaklanan kölelik sistemi, güneydeki eyaletlerin yasağa uymayı reddetmesiyle, kuzey ve güney arasında başlayacak Amerikan İç Savaşı'na yol açacaktı. Anlaşmazlık insan hakları

kavgasıyla değil, ekonomik çıkarların uyuşmazlığıyla ilgiliydi. Savaş, 1865'te kuzeyin zaferiyle sonuçlanınca, anayasa değişikliğiyle uygar dünyanın insanlık dışı olarak adlandırdığı kölelik sistemi kaldırıldı. Ancak kâğıt üzerinde gerçekleşen bu değişikliğin, Amerika'daki keskin ay-

rımcılığa ve ırkçı bakışa nüfuz edebilmesi oldukça zor görünüyordu. Beyazların, Afro-Amerikanları gerçek bir insan sayarak, kendi toplumsal eşitleri sıfatıyla kabul etmeye ikna olmalarını beklemek de beyhudeydi. Beklemek yerine, adım atmak gerekecekti. Tarih kahramanlarını çağırıyordu.

Devrim niteliğindeki *köleliğin lağvedilmesi* kararının (1862) üzerinden neredeyse bir asır geçse de, Amerikan sistemi içerisindeki siyahlara köle muamelesi -malumun ilamı olacağı üzere- aynıyle devam ediyordu. İşte Amerika'daki sivil haklar hareketi (1955-1968), ırk ayrımı sistemini muhafaza eden dönemin meşum anlayışını değiştirip, yasalarını feshettirerek, siyah Amerikalılar için sivil haklar açısından sürdürülebilir eşitliğin sağlanmasını amaçlayan bir özgürlük hareketi olarak, bu haklılık parantezinde kurulmuştu. Köle olarak getirildikleri ülkenin, özgür ve nihayetinde eşit yurttaşları olmayı, böylelikle Amerikan rüyasının kabuslarından kurtulmayı düşünüyorlardı. Bu hareketin öne çıkan liderleri, kitleleri etkileme becerileri, mücadele azimleri ve karizmalarıyla, siyahların kalbinde taht kurmuş iki önemli isimdi: Martin Luther King Jr ve Malcolm X.

SIYAHLAR VE AMERIKANİZM

Aslında King ve Malcolm, Amerika'daki ırkçılığa karşı isyanın iki farklı kanadını temsil eden, iki farklı dünya görüşünün ve mücadele yönteminin liderleriydi. Adını, Katolik kilisesine isyan bayrağını açan meşhur reformist Martin Luther'den alan, Atlanta'daki Ebenezer Baptist Kilisesi'nin papazı Martin Luther King ile asıl adı Malcolm Little olsa da, Afrika'daki kayıp köklerini simgeleyen *bilinmeyen* anlamındaki X soyadını kullanan, Nation of Islam hareketi sözcüsü Malcolm X, Amerika'daki siyahların gasp edilmiş haklarını kazanmaları için farklı metotlara inanıyorlardı. King'in vaazları ile Mal-

KING'İN VE MALCOLM'İN ÖLÜMLERİNİ, PLANSIZ, SIRADAN, ADİ CİNAYETLER OLARAK DEĞERLENDİRMEK, ÖNCELİKLE YAŞADIKLARI HAYATLARA SAYGISIZLIK OLUR. DAHASI ZATEN SAFDİLLİK.

colm'in konuşmaları aynı şeyi (direniş) söylese de, King'in eylemlerinin felsefesi *siddet içermeyen direniş*'i kutsarken, Malcolm gerektiğinde beyazların şiddetine aynı şekilde karşılık verme hakkını savunuyordu. Malcolm X'in, kardeşlerinin ırkçı bir saldırıda katledilmesi, evinin nefretle ateşe verilmesi ve genç yasta cezaevine düşerek egemen Amerikan sistemiyle tanışması gibi, ırkçı beyazların ona doğrudan ve dolaylı olarak yaşattığı travmalarla geçen çocukluğu ve ilk gençliği, dünyaya bakış açısını ve ideolojisini şekillendirmişti. Bu dünyada beyaz, siyahı boğmaya çalışan ve boğdukları büyüyen bir canavarı temsil ediyordu.

Malcolm'a göre Amerikanizme siyahların haklarını vermesi için sözle/sessizlikle mukabele etmek ve pasif bir direniş göstermek anlamsızdı. Sistemin kendisi çürümüştü çünkü. Amerikan ahlakının sorgulanması gerekirdi. Yasaların değiştirilmesinden ziyade, daha köklü bir zihniyet dönüşümüne ihtiyaç vardı. Amerikanizmin kurbanı olarak adlandırıldığı tüm siyahların gerçek anlamda varlıklarının, ancak ortak bir toplumsal kabulde hayat bulacağını savunuyordu. Ateşli konuşmalarıyla beyaz adamın tanımladığı sınırların dışına çıkmaktan da, siyah milliyetçiliği yapmaktan da çekinmiyordu. Sözleri alt-orta sınıfa hitap ettiği kadar, gettolara, arka sokaklara ve en

alttakilere ulaşabilecek kadar tesirliydi. Malcolm'in beyazlarla asla uzlaşmayan tavrı sebebiyle *aşırılık* eleştirilerine maruz kaldığı bu coşkun-militan yıllarında, sistemin muhalifi olmayı reddettiğini de söylüyordu. Hem de şu sözlerle; "Hayır, ben Amerikalı değilim. Amerikanizmin kurbanı milyonlarca insandan biriyim. Burada bir Amerikalı olarak değil, Amerikan sisteminin bir kurbanı olarak siyahların sesleniyorum sizlere. Ve Amerika'yı bir kurban'ın gözüyle görüyorum. Gördüğüm de bir Amerikan rüyası değil, bir kâbus karabasan. Amerika'nın çok ciddi bir meselesi var. Amerika'nın meselesi biziz. Hakir görülüyorsanız, siyah olduğunuz içindir. İkinci sınıf ve sadık köleleriz biz. Amerika'nın ahlakını, vicdanını değiştirme çalışmayın. Çünkü Amerika'nın vicdanı iflas etmiştir. Beyaz adamı değil, kendimizi değiştirelim. Geri dönmek üzere yürüyeceğiz."

King'in Gandhi'den ilhamla benimsediği *siddetsiz sivil itaatsizlik* felsefesi, Malcolm'a göre, sistem için tehlikesiz bir muhaliflik örneğiydi. Tarla zencisi-ev zencisi olarak kurduğu denklemde King'in eylem anlayışının tarla zenciliğinden uzak olduğunu söylüyordu. Nihayetinde ev zencilerinin kurduğu sistemi yok etmeye gelmişti Malcolm. King beyazlarla ortak bir yaşamın imkânsız olmadığını, ırkçılığın tedavi edilebileceğini ve barışın mümkünüğünü savunuyordu. Siyahların sorunlarına Amerikan sistemi içinde bir çözüm arıyordu. Malcolm ise sistemi yıkıma uğratmadan gelecek bir çözüme inanmıyordu. King'in Barış'ına karşılık Malcolm Adalet'in peşindeydi. İki arayış da değerliydi.

KING'İN YÜKSELİŞİ

Takvimler *1 Aralık 1955* tarihini gösterdiğinde, dünya siyah hakları açısından milat sayılabilecek bir günün görkemiyle taçlanmıştı. İşinden evine dönen Rosa Parks adlı siyahi bir terzinin bindiği oto-

velemlere ulaşabilecek kadar tesirliydi. Malcolm'in beyazlarla asla uzlaşmayan tavrı sebebiyle *aşırılık* eleştirilerine maruz kaldığı bu coşkun-militan yıllarında, sistemin muhalifi olmayı reddettiğini de söylüyordu. Hem de şu sözlerle; "Hayır, ben Amerikalı değilim. Amerikanizmin kurbanı milyonlarca insandan biriyim. Burada bir Amerikalı olarak değil, Amerikan sisteminin bir kurbanı olarak siyahların sesleniyorum sizlere. Ve Amerika'yı bir kurban'ın gözüyle görüyorum. Gördüğüm de bir Amerikan rüyası değil, bir kâbus karabasan. Amerika'nın çok ciddi bir meselesi var. Amerika'nın meselesi biziz. Hakir görülüyorsanız, siyah olduğunuz içindir. İkinci sınıf ve sadık köleleriz biz. Amerika'nın ahlakını, vicdanını değiştirme çalışmayın. Çünkü Amerika'nın vicdanı iflas etmiştir. Beyaz adamı değil, kendimizi değiştirelim. Geri dönmek üzere yürüyeceğiz."

velemlere ulaşabilecek kadar tesirliydi. Malcolm'in beyazlarla asla uzlaşmayan tavrı sebebiyle *aşırılık* eleştirilerine maruz kaldığı bu coşkun-militan yıllarında, sistemin muhalifi olmayı reddettiğini de söylüyordu. Hem de şu sözlerle; "Hayır, ben Amerikalı değilim. Amerikanizmin kurbanı milyonlarca insandan biriyim. Burada bir Amerikalı olarak değil, Amerikan sisteminin bir kurbanı olarak siyahların sesleniyorum sizlere. Ve Amerika'yı bir kurban'ın gözüyle görüyorum. Gördüğüm de bir Amerikan rüyası değil, bir kâbus karabasan. Amerika'nın çok ciddi bir meselesi var. Amerika'nın meselesi biziz. Hakir görülüyorsanız, siyah olduğunuz içindir. İkinci sınıf ve sadık köleleriz biz. Amerika'nın ahlakını, vicdanını değiştirme çalışmayın. Çünkü Amerika'nın vicdanı iflas etmiştir. Beyaz adamı değil, kendimizi değiştirelim. Geri dönmek üzere yürüyeceğiz."

اعتبار وفاة كينغ ومالكوم جرائم قتل عادية وغير مخطط لها هو في المقام الأول عدم احترام للحياة التي عاشوها. أكثر من مجرد سذاجة.

كان القائدان البارزان لهذه الحركة، بقدرتهما على التأثير في الجماهير، وتصميمهما على النضال، وبفضل الكاريزما التي كانا يتمتعان بها، أهم رجلين تربعا على عرش قلوب السود. مارتن لوثر كينغ الابن ومالكوم إكس.

الأميركيون الأفارقة والهوية الأمريكية

كان كينغ ومالكوم شخصيتين فذتين، يمثلان وجهتي نظر متباينتين وأساليب متميزة في الكفاح ضد التمييز العنصري بأمريكا. مارتن لوثر كينغ، القس في كنيسة إبنيزر المعمدانية بآتلانتا، والذي حمل اسمه اسم الإصلاح الشهير مارتن لوثر، ومالكوم إكس، المتحدث باسم حركة أمة الإسلام، الذي اعتمد اللقب "إكس" كرمز للهوية الأفريقية المفقودة، رغم أن اسمه الحقيقي هو مالكولم ليتل. وكلاهما نادي بحقوق السود في أمريكا ولكن من منظورين مختلفين.

وبينما تميزت خطب كينغ بالدعوة للمقاومة السلمية، عبر مالكوم إكس عن الحق في مواجهة العنف بالعنف إذا دعت الضرورة لذلك، تأثر مالكوم إكس كثيرًا بطفولته والأحداث التي مر بها، مثل مقتل أشقائه في هجمات عنصرية، وحرق منزله بسبب الكراهية، وسجنه الطويل، وتعامله المستمر مع التمييز الذي فرضه النظام الأمريكي. في رؤية مالكوم، أظهر البياض كقوة ضاغطة تسعى للقضاء على الأفارقة الأميركيين، وتحاول النمو والتقدم على حسابهم.

على الرغم من تشابه خطب كينغ ومالكوم في الدعوة إلى المقاومة، إلا أن فلسفة عمل كينغ ركزت على المقاومة اللاعنفية، بينما دعا مالكوم إلى الحق في الرد على عنف البيض بنفس الطريقة إذا كان ذلك ضروريًا.

لقد اضطر السود إلى ترك منازلهم والانتقال إلى المجهول، حيث تم ربط أقدامهم العارية النازفة ورميهم على متن سفن مزدحمة بالأسماك دون معرفة وجهتهم، لكن يجب التنويه إلى أن نظام العبودية تم إلغاؤه في الولايات المتحدة في 19 يونيو 1862 بعد 250 عامًا من الاستغلال في حقول قصب السكر ومنازل المنفى الجديدة التي جلبوا إليها. رفضت الولايات الجنوبية الامتثال لهذا الحظر، مما أدى إلى اندلاع الحرب الأهلية الأمريكية، والتي كانت بسبب تصاعد التوترات الاقتصادية بدلاً من الكفاح من أجل حقوق الإنسان.

بعد انتهاء الحرب بانتصار الشمال في عام 1865، تم إلغاء العبودية رسميًا، ولكن هذا التغيير على الورق لم يكن كافيًا للتغلب على التمييز العنصري والنظرة العنصرية في أمريكا. لم يكن من المنطقي أن نتوقع أن يقبل البيض الأميركيون من أصل أفريقي السود كمتساوين اجتماعيين ويعاملوهم كأفراد حقيقيين. لذلك، كان علينا أن نتدخل، وقد تم تسمية هؤلاء الأبطال في التاريخ.

حينها كان قد مر ما يقرب من قرن على إلغاء العبودية الرسمية في عام 1862، ومع ذلك، استمرت معاملة السود في النظام الأمريكي على أنهم عبيد بنفس الطريقة. حركة الحقوق المدنية في أمريكا (1955-1968) نشأت كحركة تحريرية تغيرت سمعتها السيئة للعصر الذي حافظ على نظام الفصل العنصري وألغى قوانينه، بهدف تحقيق المساواة المستدامة للأميركيين السود في مجال حقوقهم المدنية. كانوا يحملون بأن يصبحوا مواطنين أحرارا ومتساوين في نهاية المطاف في البلد الذي جلبوا إليه كعبيد، وبالتالي هربوا من كوابيس الحلم الأمريكي

büste beyazlara ayrılan yere oturması ve yapılan uyarılara rağmen yerinden kalkmayı reddetmesi sonucunda tutuklanması büyük infial yaratmış ve tarihe “Montgomery Otobüs Boykotu” olarak geçen dev bir protesto eylemi başlatılmıştı. Siyahların otobüslere binmemesiyle otobüs şirketini iflasa sürükleyeceği bu inatçı protesto, Baptist kilisesinin genç vaizi Martin Luther King’i de parlatan 381 gün sürecek devasa bir boykottu. 26 yaşındayken destek verdiği bu eylemle yıldızı parlayan genç siyahi lider için, 8 yıl sonra yani 28 Ağustos 1963 günü Amerikan tarihinin en büyük kitlesel gösterisinde yapacağı “I Have a Dream (Bir rüya var)” adlı konuşma, şöhretini evrensel bir boyuta taşıyarak Nobel Barış Ödülü’ne layık görülen en genç insan unvanını getirecekti ona. Barış kazanmıştı King’e göre. Malcolm’a göre bütün bunlar birer saçmalıktı. 1964’te Yurttaş Hakları Kanunu (Civil Rights Act of 1964) ve 1965’te Oy Hakkı Kanunu (Voting Rights Act of 1965) ile Amerikan sistemi siyahlara bir parça özgürlük vermişti. Ama daha köklü meseleler ortada duruyordu. Irkçı bakış ölmemişti.

Amerika’da bunlar olurken Elijah Muhammed’dan ayrılan Malcolm X, 1964’te hacca gitmişti. Yepyeni bir Malcolm X olarak yurda dönen ve tüm beyazları şeytan olarak gördüğü anlayışı terk eden Malcolm, King’in şiddetsiz baskı yöntemine karşı eskisi kadar sert bakmasa da, Amerikanizm ve siyahlar için gerçek çözüm hakkındaki tavizsiz görüşlerini değiştirmemişti. Kendi örgütünü (İslam Misyonu Hareketi) kurarak destek arayışına başlayacaktı. 21 Şubat 1965’te New York’ta bir kürsüde konuşma yaparken şehit edildiğinde, verdiği seri konferanslarla yeni bir ateşi harlıyordu aslında. Malcolm X’in ölümü, King’i derinden üzmüş, Malcolm X’in eşine yazdığı mektupta üzüntüsünü belirterek, farklı yollarla aynı yere varmak istediği Malcolm’a karşı kalbinin hep sevgi dolu olduğunu söylemiştir.

King’in sistem için hiç tehlikeli olmayan Barış’ının çok tehlikeli olduğu zamanlara erişiyorduk, yıl 1968. Vietnam Savaşı’nı eleştirmesi King’in basın yoluyla bir lanetli’ye dönüşmesine yol açacaktı. Amerikan medyası tarafından ihanetle suçlanıyordu. İstedığı, teklif ettiği barış

KING’İN VAAZLARI İLE MALCOLM’IN KONUŞMALARI AYNI ŞEYİ (DİRENİŞ) SÖYLESE DE, KING’İN EYLEMLERİNİN FELSEFESİ ŞİDDET İÇERMEYEN DİRENİŞ’İ KUTSARKEN, MALCOLM GEREKTİĞİNDE BEYAZLARIN ŞİDDETİNE AYNI ŞEKİLDE KARŞILIK VERME HAKKINI SAVUNUYORDU.

Amerikanizm için kabul edilebilir değildi artık. Malcolm X’in ölümünden yalnızca 3 yıl sonra, ırkçı bir beyaz tarafından kaldığı otelin balkonunda şah damarını parçalayan bir kurşunla öldürüldüğünde 39 yaşındaydı. King’in ve Malcolm’ın ölümlerini, plansız, sıradan, adi cinayetler olarak değerlendirmek, öncelikle yaşadıkları hayatlara saygısızlık olur. Dahası zaten safdillik.

King ve Malcolm, Amerikan sistemi için tehlikeli oldukları anda yok edildiler, burası kesin. Malcolm X, beyazları şeytanlaştırma fikrinden uzaklaşıp, İslam kardeşliğinin ne olduğunu idrak ettiğinde, King ise Amerikanizme gerçek bir itiraz yükselttiğinde, yani savaşın üzerini örttüğü yoksulluğu gündemine alıp, siyahi başkaldırıcıyı Vietnam’a doğru çevirdiğinde tehlikeli sayılıp acil koduyla yok edildiler. İkisi de 40’lı yaşlarını göremeyen, yarım kalan iki şarkı gibi tarihe kaldılar. King barış istiyordu, bu da ancak adaletle mümkündü. Malcolm adaletin peşindeydi. Bu da barışa giden yolun teminatıydı. Gerçek olan yani savaşılması gereken tek şey ise Amerikanizm’di.

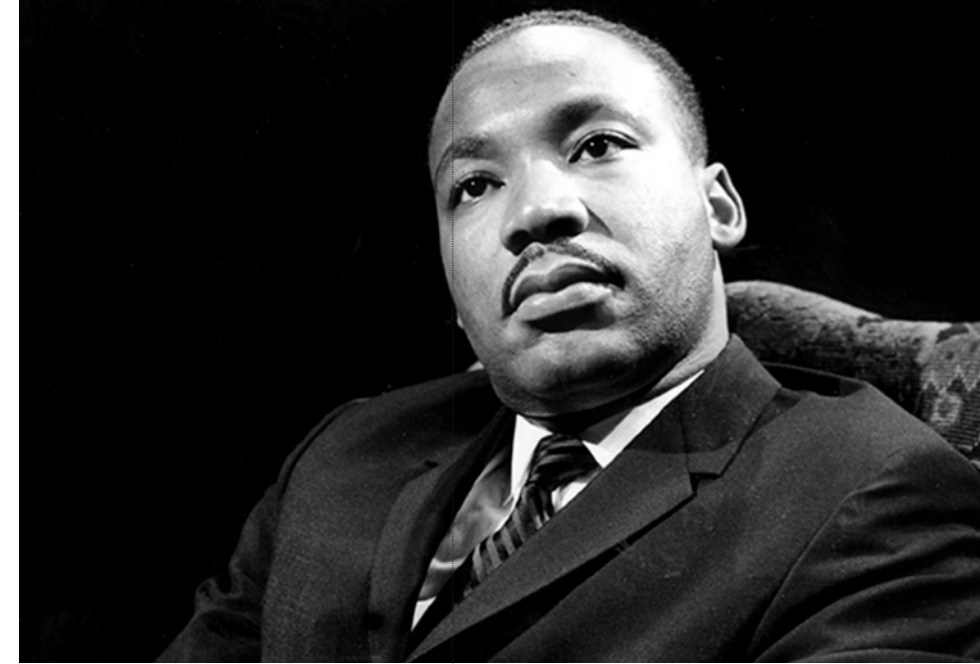
على الرغم من أن
خطب كينغ وخطب
مالكولم قالت الشيء
نفسه (المقاومة) ، في
حين أن فلسفة أعمال
كينغ باركت المقاومة
اللاعنفية ، دعا مالكولم
إلى الحق في الرد على
عنف البيض بنفس
الطريقة عند الضرورة.

بعد 3 عاما فقط من وفاة مالكولم إكس، كان يبلغ من العمر 39 عاما عندما قتله رجل أبيض عنصري على شرفة الفندق برصاصة مزقت وريده.

واليوم يبقى اعتبار وفاة كينغ ومالكولم من جرائم القتل العادية، غير المخطط لها هو في المقام الأول عدم احترام للحياة التي عاشوها. أكثر من كونه مجرد سذاجة.

تم تدمير كينغ ومالكولم بمجرد أن كانا خطرين على النظام الأمريكي ، وهذا أمر مؤكد. عندما ابتعد مالكولم إكس عن فكرة شيطنة البيض وأدرك ما هي الأخوة الإسلامية، وأثار كينغ اعتراضا حقيقيا على الأمر، أي عندما وضع على جدول الأعمال الفقر الذي غطته الحرب، وتحول التمرد الأسود نحو فيتنام ، وكانوا يعتبرون خطرين ومدمرين بشفرة عاجلة. كلاهما ذهب

في التاريخ مثل اثنين من الأغاني غير المكتملة التي لم تر 40s. كان الملك يريد السلام، ولم يكن ذلك ممكنا إلا بالعدالة. كان مالكولم يسعى لتحقيق العدالة. كان هذا هو الطريق إلى السلام. الشيء الوحيد الذي كان حقيقيا ، والذي كان يجب محاربته ، هو أمريكا.

كينغ، إلا أن مالكولم لم يتنازل عن موافقه الحازمة تجاه الظروف في أمريكا. بعد وفاته في عام 1965، عبّر كينغ عن أسفه لهذه الخسارة وأكد أن كلاهما كان يسعى لتحقيق العدالة، لكن بأساليب مختلفة. لكنه لم يغير وجهات نظره التي لا هواده فيها بشأن الأمر، والحل الحقيقي للسود. بدأ بحثه عن الدعم من خلال إنشاء منظمته الخاصة (حركة الإرسالية الإسلامية). عندما استشهد في 21 فبراير 1965، بينما كان يتحدث في منبر في مدينة نيويورك، كان في الواقع يثير شعلة جديدة مع سلسلة من المحاضرات. وفاة مالكولم إكس سببت حزنا عميقا للغاية لكينغ ، وقد أعرب عن حزنه في رسالة إلى زوجة مالكولم إكس، قال فيها إن قلبه كان دائما محبا لمالكولم، الذي أراد الوصول إلى نفس المكان بطرق مختلفة.

نحن نصل إلى وقت كان فيه سلام كينغ، الذي لا يشكل خطرا على النظام على الإطلاق، خطيرا جدا، في عام 1968، وانتقاده لحرب فيتنام من شأنه أن يؤدي كينغ إلى أن يصبح رجلا ملعوناً من خلال الصحافة. واتهمته وسائل الإعلام الأمريكية بالخيانة. السلام الذي أراده وعرضه لم يعد مقبولا لدى الولايات المتحدة.

صعود كينغ

عندما حل تاريخ 1 ديسمبر 1955، شهد العالم حدثا تاريخيا في نضال الأميركيين الأفارقة من أجل حقوقهم. روزا باركس، التي تم اعتقالها بسبب رفضها التخلي عن مقعدها لراكب أبيض في الحافلة، أطلقت شرارة مقاطعة حافلات مونتغمري التي استمرت 381 يوما. هذا الاحتجاج الشجاع سلط الضوء على الواعظ الشاب، مارتن لوثر كينغ، الذي في النهاية ألقى خطبته الشهيرة "لدي حلم" في 28 أغسطس 1963. هذا الحدث أعطاه شهرة عالمية، مكنته من الفوز بجائزة نوبل للسلام وهو في سن صغيرة. وبينما اعتبر كينغ هذا تقدما، كان مالكولم ينظر إلى هذه التطورات بشكل مختلف. حتى مع تمرير قوانين الحقوق المدنية وحقوق التصويت، كان يرى أن القضايا الأساسية لم تحل وأن التمييز العنصري لم يزل قائما.

مالكولم إكس، خلال غيابه عن الولايات المتحدة وتاديبته للحج في عام 1964، عاد بروح جديدة، متخليا عن الفكرة التي تعمم الشر على جميع البيض. على الرغم من تراجع حدة انتقاده للمقاومة السلمية التي أيدها

EDEBİYAT DÜNYASINDA MÜSLÜMANLARA YÖNELİK HİNÇ

BATININ İKİ DOĞULU KALEMŞÖRÜ; ADONIS
(FRANSA) VE SALMAN RÜŞDİ (İNGİLTERE)

الإسلاموفوبيا في عالم الأدب

محاربان من الشرق يقاتلان بأقلامهما لصالح الغرب،
أدونيس (فرنسا) وسلمان رشدي (إنجلترا)

**Fransız Cumhurbaşkanı
Macron, geçtiğimiz
günlerde Cezayir'de
yaptıkları katliamları kabul
etmeyeceklerini açıkladı. Peki
Adonis, dönüp de bu konuda
Macron'a bir şey söyledi mi?**

قال الرئيس الفرنسي إيمانويل
ماكرون في الأيام الأخيرة إنه
يرفض المجازر التي تم ارتكابها
في الجزائر. طيب، هل عاد
أدونيس وعلق على ما صرح به
ماكرون حول هذا الموضوع؟

بيرين سايفلي موت PEREN BİRSAYGILI MUT

Geçtiğimiz aylarda Yeni Şafak gazetesinde “Şair Adonis’e açık mektup” isimli bir yazım yayınlanmıştı. Adonis’in İzmir’deki bir ilçe belediyesi tarafından davet edilerek, ödüllendirilmesinin ardından kaleme almıştım bu yazıyı. İçerisinde kendisi hakkında doğru olmayan ya da çarpıtılmış hiçbir bilgi yoktu, aksine yazdığım herşey çok sayıda yazılı ve sözlü delile sahipti. Bu yazı, Arap dünyasında geniş bir yankı buldu, yaşayan

en önemli Arap yazar ve düşünürlerden, içlerinde çok sayıda Alevi, Hristiyan ve Dürzi yazar vardı, yüzlerce destek telefonu ve mesajı aldım. Dürzi lider Sayın Velid Canpolat telefon ederek tebriklerini ilettiler. Yazı, Arap dünyasındaki internet sitelerinde en çok tıklananlar ve yorumlananlar arasına girdi. Yorum yazan herkes, benimle aynı düşünceleri paylaşıyordu. Ardından Al Jazeera ile bir röportaj yaptık.

Okurların yanlış anlamalarını istemem, bunları asla ama asla şımarıklık olsun diye belirtmiyorum. Demem o ki; bu kadar büyük bir desteğe karşın tek bir itiraz aldım. O kişi de Cumhuriyet gazetesi yazarı Özdemir İnce’ydi. Bir yazı kaleme alarak bana “Adonis kim, siz kim?” diye seslendi. Yazıda beni mezhepçilikle itham etti ve Adonis’le yan yana bile gelemecek bir kapasitede olduğumu söyledi. Yazdığım hiçbir şeye mantıklı bir yanıt

vektörler ve düşünürlerden, içlerinde çok sayıda Alevi, Hristiyan ve Dürzi yazar vardı, yüzlerce destek telefonu ve mesajı aldım. Dürzi lider Sayın Velid Canpolat telefon ederek tebriklerini ilettiler. Yazı, Arap dünyasındaki internet sitelerinde en çok tıklananlar ve yorumlananlar arasına girdi. Yorum yazan herkes, benimle aynı düşünceleri paylaşıyordu. Ardından Al Jazeera ile bir röportaj yaptık.

Okurların yanlış anlamalarını istemem, bunları asla ama asla şımarıklık olsun diye belirtmiyorum. Demem o ki; bu kadar büyük bir desteğe karşın tek bir itiraz aldım. O kişi de Cumhuriyet gazetesi yazarı Özdemir İnce’ydi. Bir yazı kaleme alarak bana “Adonis kim, siz kim?” diye seslendi. Yazıda beni mezhepçilikle itham etti ve Adonis’le yan yana bile gelemecek bir kapasitede olduğumu söyledi. Yazdığım hiçbir şeye mantıklı bir yanıt

Okurların yanlış anlamalarını istemem, bunları asla ama asla şımarıklık olsun diye belirtmiyorum. Demem o ki; bu kadar büyük bir desteğe karşın tek bir itiraz aldım. O kişi de Cumhuriyet gazetesi yazarı Özdemir İnce’ydi. Bir yazı kaleme alarak bana “Adonis kim, siz kim?” diye seslendi. Yazıda beni mezhepçilikle itham etti ve Adonis’le yan yana bile gelemecek bir kapasitede olduğumu söyledi. Yazdığım hiçbir şeye mantıklı bir yanıt

Okurların yanlış anlamalarını istemem, bunları asla ama asla şımarıklık olsun diye belirtmiyorum. Demem o ki; bu kadar büyük bir desteğe karşın tek bir itiraz aldım. O kişi de Cumhuriyet gazetesi yazarı Özdemir İnce’ydi. Bir yazı kaleme alarak bana “Adonis kim, siz kim?” diye seslendi. Yazıda beni mezhepçilikle itham etti ve Adonis’le yan yana bile gelemecek bir kapasitede olduğumu söyledi. Yazdığım hiçbir şeye mantıklı bir yanıt

Okurların yanlış anlamalarını istemem, bunları asla ama asla şımarıklık olsun diye belirtmiyorum. Demem o ki; bu kadar büyük bir desteğe karşın tek bir itiraz aldım. O kişi de Cumhuriyet gazetesi yazarı Özdemir İnce’ydi. Bir yazı kaleme alarak bana “Adonis kim, siz kim?” diye seslendi. Yazıda beni mezhepçilikle itham etti ve Adonis’le yan yana bile gelemecek bir kapasitede olduğumu söyledi. Yazdığım hiçbir şeye mantıklı bir yanıt

Okurların yanlış anlamalarını istemem, bunları asla ama asla şımarıklık olsun diye belirtmiyorum. Demem o ki; bu kadar büyük bir desteğe karşın tek bir itiraz aldım. O kişi de Cumhuriyet gazetesi yazarı Özdemir İnce’ydi. Bir yazı kaleme alarak bana “Adonis kim, siz kim?” diye seslendi. Yazıda beni mezhepçilikle itham etti ve Adonis’le yan yana bile gelemecek bir kapasitede olduğumu söyledi. Yazdığım hiçbir şeye mantıklı bir yanıt

veremedi, beni aşağılamaya çalıştı yani. Bunları yazan kişinin gerek 28 Şubat, gerekse Suriye konusundaki tavrını, Baas Partisi'nin Türkiye mümessili olduğunu çok iyi bildiğim için fazla üzerinde durmadım. Başörtülü genç kızlar okul kapılarında coplanırken kenara geçerek adeta sevinç çılgınlıkları atan ve “Beşar Esad mı katılmış, güldürmeyin insanı. Asıl siz Erdoğan'ın yaptıklarına bakın” gibi ipe sapa gelmez sözler söyleyen bir insanın, ciddiye alınacak tarafı yoktu zaten. Ancak bu, bizlerin senelerdir maruz kaldığı, edebiyat dünyasında Müslümanlara yönelik hincin çok güzel bir göstergesiydi aslında.

George Orwell'in 'Burma Günleri' isimli meşhur bir romanı var. Orwell'in sömürge memuru olarak görev yaptığı esnada Hindistan'da kaleme aldığı bu roman, 1934 senesinde Amerika'da yayınlanmış ancak Hindistan'da yasaklanmış hatta el altından okuyanlar hakkında İngiliz polisi tarafından ciddi soruşturmalar açılmıştı.

Burma Günleri'ni okuduğunuzda derin bir hüznü kaplıyor içinizi. İngiliz sömürgesi altında yaşayan Hindistan, ırk ayrımı ve adaletsizliğin aklımızın almakta dahi zorlanacağı kadar korkunç örnekleriyle dolu. Birinci mevkiden bile almasına rağmen trene alınmayan insanlardan tutun da, sırtlarında adeta bir hayvan yükü kadar eşya ile İngilizlere bedava hamallık eden zavallılara değin... Herşeyin ve herkesin üzerinden müthiş bir sefalet akıyor. Raj Kaapor'un, 1951 senesinde çektiği “Avare” filminde bir hapisane sahnesi vardı. Kahramanımız; “Nerde bir parça ekmeğe görsem, bir türlü kendimi gülmekten alıkoyamıyorum” diyor ve şöyle devam ediyordu; “Bu ekmeği eğer çalmadan bulabilseydim, hiç şüphe yok ki birçok sefer burayı ziyaret etmek zorunda kalmayacaktım.”

Ancak Burma Günleri'nin asıl can sıkıcı tarafı, yerli halkın özellikle de aydın sınıfın geçirdiği büyük dönüşüme şahitlik etmek. Sömürgecilüğün yerli aydın sınıf üzerinde nasıl derin bir aşağılık duygusunu filizlendirdiğini okumak çok can sıkıcı. İngiliz İmparatorluğu'nu temsilen orada bulunan sömürge polisleri karşısında eğilip bükülmeler, bunların gözüne girmek için çevrilen basit entrikalar, celladına aşık bir mahkumun sahip olabileceği tüm o haysiyetsizlik, farklı farklı şekillerde zuhur ediyor. Kimisi İngiliz polisine sayfalarca mektup yazıp, birşeyleri ya da birilerini şikayet ediyor, kimisi İngiliz medeniyetine olan hayranlığını ve kendi halkının geri kalmışlığından duyduğu tiksintiye dile getiriyor, kimisi sadece İngilizlerin üye olabildiği

kulüplere girmek için neredeyse canını verecek, kimisi de başka bir hokkabazlık peşinde...Sömürge aydını tabiri, işte tam da böyleleri için kullanılıyor.

Seneler önce İstanbul'da ünlü bir yönetmenden senaryo dersleri almaya gitmiştik bir arkadaşla. Oraya da neden gittik hiç bilmiyorum, zaten iki ders sonra tahammül edemeyip bırakmıştık. Ramazan ayıydı, oruç tuttuğumuzu anlayınca önce yüzü düşmüştü yönetmenin ve ardından “yalnız arkadaşlar, senaryo yazmak tamamen özgür bir akıl ve ruh gerektirir, dini hassasiyetlerden sıyrılmanız gerekir” diye bir konuşmaya girmiş ve özetle bizden bir halt olmayacağını ima etmişti. Burma Günleri aklıma gelmişti onun bu konuşmasının

kan بعضهم يقوم بكتابة رسائل بعدد كبير من الصفحات ليشكو من شيء أو من شخص ما إلى الشرطة الإنكليزية، والبعض الآخر يعبر عن استحسانه للحضارة الإنكليزية، ولكن هؤلاء جميعاً كانوا يشعرون بالفرف من العودة إلى النظر صوب شعبهم.

ويكاد البعض منهم يعطي روحه لكي يصبح عضواً في نوادي تعلم اللغة الإنكليزية فقط. وهكذا يليق استعمال مصطلح “المثقف الاستعماري” هؤلاء الأشخاص تماماً.

قبل عدة سنوات قمت بمرافقة صديق لتلقي دروس في السيناريو على يدي مخرج مشهور في اسطنبول. لم أكن أعرف أبداً لماذا ذهبت، وعلى أي حال، لم أستطيع أن أتحمّل أكثر من درسين قبل أن أتوقف.

سنة 1951، حين كان بطلنا يقول “لا أستطيع التوقف عن الضحك عندما أرى قطعة خبز”، مضيفاً قوله “إذا استطعت أن أجد هذا الخبز بدون أن ينسرق، فأنا وبلا ريب لن أكون مجبر على زيارة هذا المكان مرات عديدة.”

غير أن الجانب الذي يزعج أكثر، هو شهادة التحول الكبير للشعب الأصلي وبالأخص المثقفين منهم في رواية “بورما”. فحين تجد نفسك تقرأ كيف يقوم الاستعمار بإنابات الشعور العميق بالدناءة بين المثقفين المنحليين، وكان ذلك يظهر بأشكال متنوعة، كالخضوع للشرطة التي كانت موجودة هناك من أجل تمثيل الأمبراطورية الإنكليزية الاستعمارية، والحيل الساذجة من أجل كسب قلوبهم، وكل الخيانات التي يمكن أن يحصل عليها السجين الواقع في عشق جلاده.

التالية “من أنتم؟ ومن أدونيس؟” متهماً إياي بالطائفية، ضيفاً أنني لا أستطيع أن أرقى إلى مواجهة مع أدونيس في مقال! كما حاول الاستخفاف بي قبل أن أقوم بإعطاء جواب منطقي على أي شيء قمت بكتابه. لم أتوقف كثيراً عند موقف هذا الشخص الذي كتب ذلك في 28 شباط. فإلى جانب موقفه مما يجري في سورية، هو ممثل حزب البعث في تركيا.

وعلى أي حال لا يمكن أن يؤخذ إنسان ينطق بالكذب على محمل الجد، فبينما كانت فتيات محجبات يتعرضن للضرب بالهراوات أمام أبواب المدرسة، كان إنجه ينحني جانباً في الواقع ويقول ضاحكاً “هل بشار الأسد قاتل؟ لا تجعلوني أضحك. انظروا أولاً إلى ما يفعله إردوغان”.

لقد كان ذلك التعليق مؤشراً مهماً للغاية، في الواقع، على الضغينة اتجاه المسلمين في عالم الأدب، والذي تعرضنا له منذ أعوام.

يوجد رواية مشهورة عنوانها “أيام بورما” لجورج أورويل. تم نشر هذه الرواية، التي قام أورويل بكتابتها حينما كان يخدم كضابط استعماري في الهند، وتم نشرها في أمريكا سنة 1934، لكن تم منعها في الهند، حتى أن الشرطة البريطانية قامت بفتح تحقيقات بشكل جدي حول الذين تداولوها وقرأوها سراً.

حينما تقرأون رواية “أيام بورما” تشعرون بحزن شديد. الهند التي تعيش تحت الحكم الإنكليزي الاستعماري، مليئة بأمثلة مخيفة للتمييز العنصري والظلم الذي لا نستطيع حتى أن نتخيله. خذوا مثلاً الهنود الذين يشترتون تذاكر الدرجة الأولى ولكن لا يسمح لهم بالصعود إلى القطار، وصولاً إلى المساكين الذين يحملون أثقالاً بقدر ما تحمل الحيوانات على ظهورها مجاناً. كانت الهند تشهد سفالة مروعة لكل شيء وللجميع. تذكروا مشهد السجن في فيلم “أوارا” (المتشرد) لراج كابور

PEKİ SALMAN RÜŞDİ, KENDİSİNE SİR ÜNVANI VEREN KRALİÇENİN KARŞISINDA, İNGİLİZLERİN HİNDİSTAN'DA YAPTIĞI KATLIAMLARA KARŞI İKİ KELAM EDEBİLDİ Mİ ACABA?

ardından.

Bu yönetmen, Müslümanlara yönelik hıncı dışı vuran küçük bir figürdü esasında. Ancak şuanda çok daha rafine ve sistemli şekilde yönelen bir hınc var. Ve bunun edebiyat dünyasındaki en önemli iki temsilcisi Fransa'da yaşayan Suriye doğumlu şair Adonis ve İngiltere'de yaşayan Hindistan doğumlu yazar Salman Rüşdi.

Yani Fransa ve İngiltere...

Adonis, Ali ismini neden değiştirdiğini şöyle anlatıyordu;

Son derece Müslüman bir ad olan Ali'yi, İslâmla hiç bir ilişkisi olmayan bir adla Adonis'le değiştirerek evrenselliği göze alarak üstleniyorum onu. Yazdıklarımı bu adla imzalayarak, donmuş bir gelenekten çıkıp çok geniş bir özgürlüğe ulaşıyordum

Ve ardından ilave ediyordu;

İnsan için inanmak kadar inanmamak da bir hak. Ama İslam bunu kabul edemez. İnanmayan kâfirdir.

Neden 1.5 milyarlık İslam dünyasında inanan, ibadet eden tek bir filozof, ressam, şair çıkmıyor? Para var, kalkınma var, her şey var ama filozof yok, sanatçı

yok! İslam şairleri inanan şairler değildir. Filozoflar da öyle. Mistik bir devrimciydi Yunus Emre. Mevlânâ da öyle. El Farabi gibi, İbn-i Sina gibi, Averroes (İbn-i Rüşdi), hepsi inanç sistemlerinin dışındaydı. Birey olarak Müslümanlar, dünyanın diğer bireyleri kadar zeki ve yetenekli. Hiçbir eksikleri yok, ama zincirlenmiş durumdalar.

Suriye'de camiler bombalanırken ise şu sözleri sarf etmişti;

Camiiden çıkan hiçbir harekete inanmıyorum. Camiiden medeniyet çıkmaz, iyi bir şey çıkması imkansız.

Bizlerin bir yerde kiliseler bombalanırken ve içinde Allah korusun insanlar ölürken “Aman zaten kiliseden de iyi bir şey çıkmazdı” dediğimizi hayal edebiliyor musunuz? Ve ardından Hristiyan vatandaşların çoğunlukta olduğu bir Batı ülkesine giderek, edebiyat festivaline katıldığımızı, pişkin bir şekilde ortada dolaşıp, bir de üstüne ödül aldığımızı...

Fransa'da yaşayan ve Fransız icadı laiklik kavramını adeta saplantılı bir şekilde sahiplenen Adonis, Suriye'de binlerce insan öldürülürken ve kadınlar tecavüze uğrarken, kılını dahi kıpırdatmamış ve ustaca hedef saptırarak, sanki tüm bu katliamların sorumlusu Müslümanlarmış gibi Müslümanları suçlamaya devam etmişti.

Bir röportajında ona arkadaşı Salman Rüşdi'yi sorduklarında ise “Salman Rüşdi az bile söyledi” mealinden sözler etmişti. Adonis'in Şeytan Ayetleri'ni yazdıktan sonra aldığı tepkiler karşısında da arkadaşının yanında durduğunu biliyoruz.

Hindistan doğumlu İngiliz yazar Salman Rüşdi'nin Adonis'in korumasına

çok da ihtiyacı yoktu aslında zira Şeytan Ayetleri'ni yayımlandığı zaman Batı'da kendisine yönelik sempati büyük oranda artmıştı. O artık “barbar Müslümanların” şerrinden Batı'ya sığınmış bir yazardı. 2007 senesinde İngiliz kraliçesi tarafından “Sir” ünvanı alan Rüşdi'nin tüm söyledikleri ve Hz Peygamber'e attığı iftiralar, ifade özgürlüğü kapsamındaydı çünkü. Ancak bu ifade özgürlüğü ona karşı reddiyeleri içermiyordu. Batı basını, hiçbir Müslüman alimin görüşünü yayınlamak istememiş ya da Müslüman âlimlerin onunla bir açikoturumda karşı karşıya gelerek tartışmasına izin vermemişti. Bu konuda konuşma fırsatını bulduğumuz Ziyaidün Serdar, o dönemde reddiye yayınlayabilmek için yaşadıkları zorlukları birer birer anlatmıştı bize.

Doğu'da binlerce isimsiz şehit mezarı bırakan Fransa ve İngiltere'nin rafine bir şekilde edebiyatçılar üzerinden Müslümanları nasıl küçük düşürmeye çalıştıklarını gösteren çok sayıda örnek var aslında. Adonis'in ve Salman Rüşdi'nin yapıp ettiklerinin hepsini yazmaya, bütün çelişkilerini ortaya dökmeye kalksak, inanın kitap olur.

Fransız Cumhurbaşkanı Macron, geçtiğimiz günlerde Cezayir'de yaptıkları katliamları kabul etmeyeceklerini açıkladı. Peki Adonis, dönüp de bu konuda Macron'a bir şey söyledi mi?

Peki Salman Rüşdi, kendisine Sir ünvanı veren kraliçenin karşısında, İngilizlerin Hindistan'da yaptığı katliamlara karşı iki kelam edebildi mi acaba?

Müslümanlara yönelik hıncın edebiyat dünyasındaki temsilcilerine sorabileceğimiz böyle onlarca soru var.

مواجهة ردود الأفعال التي تلقاها بعد كتابة ”الآيات شيطانية“، مع أن الكاتب الانكليزي سلمان رشدي الذي ولد في الهند، لم يكن بحاجة أصلاً لحماية أدونيس. لأنه حصد التعاطف الجارف في الغرب عندما تم نشر آياته الشيطانية، وبعد أن لجأ إلى الغرب متخلصاً من شر ”المسلمين الهمجيين“.

فكل ما قاله رشدي وجميع الافتراءات التي حاول أن يوجهها إلى سيدنا النبي صلى الله عليه وسلم، كان في نطاق حرية التعبير!!، أعطته ملكة انكلترا في سنة 2007 لقب ”سير“. مع هذا فإن حرية التعبير هذه لم تستوعب الردود ضده. لم يكن هناك رغبة للصحافة الغربية في نشر أي رأي لعالم مسلم أو فسح الطريق للعلماء المسلمين لمناقشته ومناظرته وجهاً لوجه على العوام.

وسبق وأن أخبرني ضياء الدين سردار، الذي أتيت لي فرصة التحدث معه، عن الصعوبات التي عاشها من أجل نشر الرد في ذلك الحين.

في الحقيقة، هناك الكثير من الأمثلة التي تشرح كيف جرّبت فرنسا وإنجلترا، اللتان خلفتا آلافاً من أضرحة الشهداء المغمورين في الشرق، إهانة المسلمين بشكل مهذب عبر الأدباء. صدقوني إذا قمنا بمحاولة كتابة كل ما فعله أدونيس وسلمان رشدي وفضح كل تناقضهما سنحتاج إلى تأليف كتاب ضخم.

قال الرئيس الفرنسي إيمانويل ماكرون في الأيام الأخيرة إنه يرفض المجازر التي تم ارتكابها في الجزائر. طيب، هل عاد أدونيس وعلق على ما صرح به ماكرون حول هذا الموضوع؟

أتساءل هل استطاع سلمان رشدي قول كلمتين فقط أمام الملكة التي منحته لقب ”سير“ (أي: سيد، أفندي) حول المجازر التي قام بارتكابها الانكليز في الهند؟

بالإيمان. لكن الإسلام يرفض هذا. فالذي لا يؤمن كافر“.

”لماذا لا يخرج فليسوف ورسام وشاعر واحد في العالم الإسلامي الذي يبلغ عدده 1.5 مليار مؤمن وعباد؟ يوجد مال ويوجد نهضة ويوجد كل شيء، لكن لا يوجد فيلسوف ولا فنان! فالشعراء المسلمون غير مؤمنين. والفلاسفة هكذا أيضاً. يؤنس أمره صوفي ثوري. وهكذا أيضاً مولانا جلال الدين الرومي. مثل الفارابي، وابن سينا، ابن رشد، كلهم كانوا خارج أنظمة الإيمان. المسلمون كأفراد أذكياهم وماهرون مثل الآخرين في العالم. ليس عندهم أي نقص، لكنهم مقتيدون بالسلاسل“.

وأثناء قصف الأسد للجوامع في سورية قال أدونيس ما يلي ”لا أؤمن بأي حركة تخرج من الجامع، فالحضارة لا تخرج من الجامع، ومستحيل أن يخرج من الجامع خير“.

لكن، لا قدر الله، إذا تم قصف الكنائس في مكان ما عندنا في تركيا، ومات المصلون داخلها، هل يمكنكم أن تتخيلوا مثل هذا التعليق ”يا سلام، بطبيعة الحال لن يخرج خير من الكنيسة“؟ ولو ذهب أدونيس، بعد هذا كله، إلى بلد غربي توجد فيه أغلبية مسيحية، وقام بالمشاركة في احتفال أدبي، وتجول في الأرجاء، وفوق هذا حصل على جائزة!!

في الوقت الذي قتل فيه آلاف الناس، وفي المكان الذي تم فيه اغتصاب النساء بسورية، لم تهتز لأدونيس شعرة من رأس، وهو الذي يعيش في فرنسا، ويحتضن الابداع الفرنسي بهوس كبير بمفهوم العلمانية، لقد ضاعت بوصلته بالفعل، وداوم على إلقاء التهمة على المسلمين، وكأن المسلمين هم المسؤولون عن كل هذه المجازر.

وعندما سألوه عن سلمان رشدي الذي يعتبره صديقه، قال ”إن سلمان رشدي نطق بالقليل فقط“. والكل يعرف أن أدونيس قام بمساندة صديقه في

أتساءل هل استطاع سلمان رشدي قول كلمتين فقط أمام الملكة التي منحته لقب «سير» (أي: سيد، أفندي) حول المجازر التي قام بارتكابها الانكليز في الهند؟

كان حينها شهر رمضان، وعند فهم المخرج أننا صائمون، تغيرت ملامح وجهه، وعلى إثرها، بادر بالكلام قائلاً ”أيها الأصدقاء، كتابة السيناريو تحتاج عقلاً وروحاً حريّين بشكل كامل، يجب الانسلاخ من الحساسيات الدينية.“ وأوماً إلينا باختصار أنه لن يحدث أي ضرر لنا. عندها أيضاً تذكّرت ”أيام بورما“.

كان هذا المخرج صورة صغيرة تصرح عن ضعيفتها حيال المسلمين تحديداً، لكن في هذه الأيام، هناك ضعيفة تتم إدارتها بطرق أكثر انتقاء ومنظمة، وأهم ممثلين لها في عالم الأدب هما الشاعر السوري الذي ولد في سورية والمقيم حالياً في فرنسا، والكاتب الذي ولد في الهند والمقيم في انكلترا سلمان رشدي.

أي فرنسا وانكلترا؟

كان أدونيس يشرح سبب تغيير اسمه من ”علي“ إلى ”أدونيس“ بهذا الشكل ”اسم علي هو اسم إسلامي للغاية، وأنا حين التزمت بتغيير اسمي باسم لا علاقة له بالدين الإسلامي أبداً، وأعني (لأدونيس) أخذاً الكونية بعين الاعتبار، كنت أص إلى حرية واسعة، وأخرج من تقليد جامد من خلال توقيعي على كتاباتي باسمي هذا“.

ويضيف بعد ذلك؛

”حق على الإنسان ألا يؤمن بقدر حقه

SIYONİST HİNÇ VE CEVAPSIZ KALAN BAZI SORULAR

"النكبة" اليهودية والضعيفة الصهيونية والأسئلة التي ما زالت بلا إجابة

Tuzak kurarak tutuklattıkları Haham Michael Weissmandel'i, Mauritius Adası'na gidecekken yoldan döndürdükleri diğer 300 hahamı, Slovakya'da, Macaristan'da ya da başka yerlerde ölümlerine sebep oldukları binlerce Yahudiyi biliyoruz.

بيرين بير ساينغلي موت PEREN BİRSAYGILI MUT

2008 yılında gerçekleşen Gazze Katliamı sonrasıydı. Merkezleri Brooklyn'de bulunan anti-siyonist Yahudi topluluğu "True Torah Jews against Zionism" ile bir röportaj gerçekleştirmiştim. Röportajımız e-mail üzerinden gerçekleşmişti ve Haham Yirmiyahu Cohen büyük bir samimiyetle sorularımı yanıtlamıştı. Ve bütün konuşmamız boyunca bir noktanın üzerini özellikle çizmişti. Onlara göre, tüm dünya Yahudilerini temsil etme iddiasıyla ortaya çıkan Siyonizm

düşüncesi, aslında Yahudilik inancından kökten bir kopuşu temsil ediyordu. Haham Cohen, bunu inançlarına yönelik büyük bir küfür olarak görüyordu. Zira inançlarına göre, Yahudilerin herhangi bir ulus ile savaşa kalkışması, tıpkı onlarca senedir Filistin'de yaptığı gibi insanlara bu şekilde zulmetmesi haramdı. Onlara düşen görev, yalnızca beklemek ve hiçbir siyasi ya da askeri faaliyet içinde bulunmamaktı. Ancak Siyonistlerin girişimleri vasıtasıyla, Yahudilere bu

نعرف قصة الحاخام مايكل فايسمانديل، الذي تم اعتقاله في كمين مُحكم، وثلاث مئة حاخام أُعبروا على الطريق إلى موريشيوس، إضافة إلى آلاف اليهود الذين سُلبت أرواحهم في سلوفاكيا والمجر وغيرهما من الأماكن.

inançları büyük ölçüde unutturulmuştu. Davaları da buna karşıydı. Yahudilerin, Siyonizm'in Tevrat ve öğretilerine muhalif olduğunun farkına varıp pişman olmalarını ve İsrail Devleti'ni hükümsüz kılıp barış içinde sürgünde yaşamalarını istiyorlardı.

Haham Cohen, bu görüşmemizde bana gerçek bir hikaye de anlatmıştı. Hikaye, 2.Dünya Savaşı döneminin önemli tanıklarından Haham Michael Weissmandel'in

الصهيونية، أهملت هذه المعتقدات بشكل كبير بين الجماعات اليهودية.

كما أفصح الحاخام كوهين عن قصة الحاخام مايكل فايسمانديل، شاهدًا رئيسيًا من فترة الحرب العالمية الثانية. كان هذا الاسم جديدًا بالنسبة لي، وأنا كنت متشوقًا لمعرفة المزيد. كان مايكل فايسمانديل في تواصل مستمر مع ويسليشيني، الضابط المسؤول عن اليهود في سلوفاكيا في ذلك الوقت. كانت العلاقة تقوم على رثوة مستمرة من الحاخام لحماية يهود سلوفاكيا. ولكن حين نفذت أمواله، أصبح عاجزًا عن منع ترحيل اليهود إلى معسكرات أوشفيتز. في

تمت المقابلة إلكترونيًا، وقد أجاب الحاخام كوهين بشكل صادق ومُلتمزم.

خلال الحوار، أُسِدِل الستار على نقطة مهمة: بأن فكرة الصهيونية، التي قُدمت تحت شعار تمثيل يهود العالم، هي في الحقيقة انحراف كبير عن العقيدة اليهودية الأصيلة. أشار الحاخام كوهين إلى أن المعتقدات اليهودية كانت تحظر على اليهود خوض أي حرب أو اضطهاد الأمم بهذا الشكل، خصوصًا كما تم في فلسطين على مدى عقود.

كان من واجبهم البقاء في الانتظار دون الانغمار في أي نشاطات سياسية أو عسكرية. لكن بفضل التحركات

نعرف قصة الحاخام مايكل فايسمانديل، الذي تم اعتقاله في كمين مُحكم، وثلاث مئة حاخام أُعبروا على الطريق إلى موريشيوس، إضافة إلى آلاف اليهود الذين سُلبت أرواحهم في سلوفاكيا والمجر وغيرهما من الأماكن.

لقد أظلمت الحقائق أمامنا لدرجة أنها لم تقتصر على الفلسطينيين وحدهم، بل شملت آلاف اليهود من النساء والرجال والأطفال أيضًا. بعد مجزرة غزة في 2008، أُجريت مقابلة مع جماعة "يهود التوراة الحقيقيون ضد الصهيونية" المناهضة للصهيونية والتي تتخذ من بروكلين مقرًا لها.

hikayesiydi. Bu ismi ilk kez duyuyordum ve bana anlatacakları karşısında heyecanlanmışım. Michael Weissmandel, o dönemde Slovak Yahudilerden sorumlu SS subayı Wisliceny ile yakın irtibat içerisinde olan bir haham idi. Ve bu ilişkinin nedeni, Haham Weissmandel'in Slovak Yahudilerin zarar görmemesi için Wisliceny'ye sürekli olarak rüşvet veriyor oluşu idi. Ancak 1944 sonbaharında parası bitti, yani daha fazla rüşvet veremedi ve Slovak Yahudilerin Auschwitz'e gönderilmesine engel olamadı. Kahrolmuştu. Tek arzusu daha fazla insanın hayatını kurtarmaya çalışmaktı, bu yüzden Siyonist otoritelerden Nazilere rüşvet olarak vermek için yardım talebinde bulundu. Zira bin ton çay ve bin ton kahve karşılığında bu kez Macar Yahudilerinin hayatını kurtarmaya muktedir olacağına inanıyordu. Ancak Moshe Sharet, Yitzchok Greenbaum ve diğer Siyonist liderler, ona bu Yahudileri kurtarmak için herhangi bir çabaya destek vermenin mümkün olmadığını cevabını vermişlerdi. Çünkü bu onların Filistin'de bir Yahudi devleti kurma planlarına engel olabilirdi.

Bu yüzden Haham Weissmandel'e bir tuzak kurarak, onu Türkiye-Suriye sınırında tutuklatılar, Ve Mısır'a götürerek, burada hapse atılar. Weissmandel tutuklu kaldığı üç ayın sonunda kederden hayatını kaybetti. Zira hayatının son günlerinde da olsa artık biliyordu

ÖYLE KARANLIK BİR HİKAYE VARDI Kİ KARŞIMIZDA, İÇİNDE SADECE FİLİSTİNLİ DEĞİL BİNLERCE YAHUDİ KADIN, ERKEK VE ÇOCUK KURBAN BARINDIRIYORDU.

ki; Onun daha fazla Yahudi'nin hayatını kurtarmak için Nazilere verdiği rüşvetlerin gittiği yer aslında Siyonist kasasıydı. İnanılmaz bir planın kurbanı olmuştu ve şimdiye kadar hakkında sorular bütün sorular cevapsız bırakılmıştı. Sanki böyle bir adam dünya üzerinde hiç var olmamıştı.

Dünya üzerinden izini silmeye çalıştıkları sadece haham Weissmandel değildi. O, kurbanlardan sadece birisiydi. Öyle karanlık bir hikaye vardı ki karşımızda, içinde kadın, erkek ve çocuk binlerce başka kurban barındırıyordu. Ne isimleri hatırlanıyordu artık, ne de haklarında doğru dürüst bir bilgi bulmak mümkünüdü. Ortaya çıkış sebebini, vatandaşlarının can ve mal güvenliği sağlamak gibi koca bir yalanla izah eden bir canavarın kurbanı olmuşlardı. Brooklyn'deki haham Cohen'in anlattıkları içerisinde, kayıp giden bütün bu hayatlara dair bir sürü ipucu gizliydi. Bu esnada, bir sürü soru belirmişti zihnimizde. Ve aynı soruları senelerdir anti-siyonist Yahudi toplulukları da soruyorlardı. Bu sorulardan bazılarını maddeler halinde listelemiştik o zaman.

1- Alman Gestapo birimi, 1941 ve 1942 senelerinde, Yahudi nüfusun trenlerle İspanya'ya taşınmasını ve bunların orada yaşayan varlıklı Yahudilerin yardımıyla, Amerika'ya veyahut İngiliz kolonilerine aktarılmasını organize etmiş olmasına rağmen, bu organizasyonun Siyonist otoritelerce engellenerek bu binlerce insanın ölüme terk edildiği doğru mudur?

2- Aynı dönemde, İngiliz Meclisi'nden 270 vekilin, Alman Hükümeti ile 500.000 Yahudi'nin İngiliz kolonilerine göç ettirilmesine dair bir anlaşma yapmak üzere olduğu, ancak anlaşmanın siyonist otoritelerin baskıları ile iptal edilerek, bu insanların da ölüme terk

edildiği doğru mudur? Ve hemen Ardından siyonist gazetelerde "Jews can only go to Palestine yani Yahudiler sadece Filistin'e gidebilir" şeklinde haberler yapıldığı doğru mudur?"

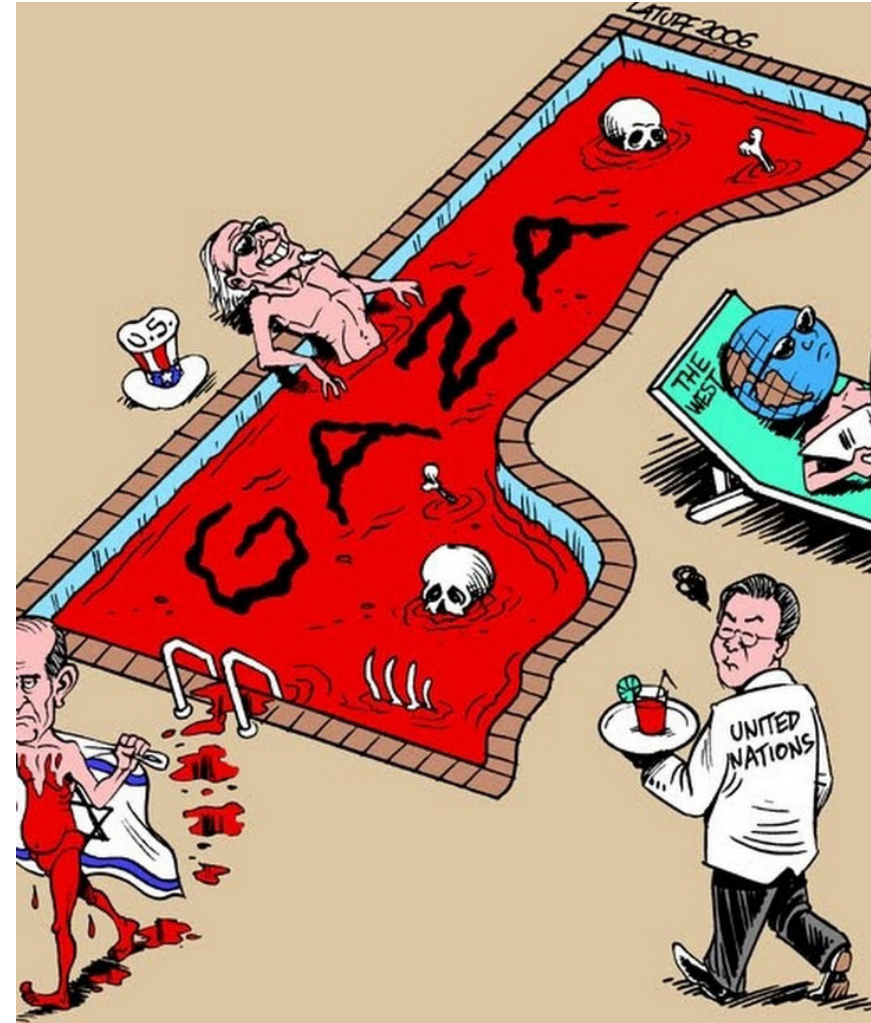
3- Kısa süre sonra, yine İngiliz Meclisi'nden bazı vekillerin girişimi ile İngiliz hükümetinin 300 haham ve ailesine Türkiye üzerinden, İngiliz kolonisi Mauritius adasına gitmeleri için vize çıkardığı ancak bu fikrin de Siyonistlerce anında sabote edilerek, 300 haham ile ailesinin ölüme terk edildiği doğru mudur?

4- 1944 senesinde Hitler'in Macaristan Yahudilerine benzer biçimlerde kurtuluş alternatif sunduğu doğru mudur? Ve bu önerinin yine Siyonist liderlerce sabote edildiği, hatta akabinde Rothschild ailesi tarafından deyim yerindeyse Hitler'in kulağının çekildiği doğru mudur?

5- Siyonist otoritelerin, bu insanları bekleyen son konusunda, açık ve net biçimde bilgi sahibi olmalarına rağmen, kendilerine gelen tüm yardım çağrılarını cevapsız bıraktığı doğru mudur?

Hepimizin aklında cevapsız kalan böyle bir sürü soru var. Asla cevap veremeyecekler ya da cevaplasalar bile yalan söyleyecekler. Senelerdir Filistin'de gerçekleştirdikleri tüm o katliamların arkasından söyledikleri gibi ard arda yalanlar sıralayacaklar.

Tuzak kurarak tutuklattıkları Haham Michael Weissmandel'i, Mauritius Adası'na gidecekken yoldan döndürdükleri diğer 300 hahamı, Slovakya'da, Macaristan'da ya da başka yerlerde ölümlerine sebep oldukları binlerce Yahudiyi biliyoruz. Cinayet mahalinde en çok kim dolaşiyor, bu ölümler üzerinden en çok kim kendine propaganda malzemesi çıkarıyorsa, gerçek katilin o olduğunu da biliyoruz bir de.

llehجرة إلى موريشيوس عبر تركيا، لكن تم إحباط هذا المشروع مرة أخرى بضغط من الصهاينة؟

4- هل قُدم بالفعل اقتراح من هتلر لإنقاذ اليهود المجريين ولكن تم رفضه من قبل القيادات الصهيونية؟

5- هل تجاهلت القوى الصهيونية الطلبات الملحة للمساعدة على الرغم من معرفتها بمصير اليهود؟

ربما لن نجد إجابات مُكتملة، ولكن الواقع يعكس أن الخطط الصهيونية كانت تستهدف إقامة دولة على حساب الأرواح اليهودية نفسها، ليس فقط الفلسطينيين.

تردها الجماعات اليهودية المعارضة للصهيونية، ونحن نتساءل:

1- هل خَطط الجستابو الألماني لنقل اليهود إلى إسبانيا ثم إلى الدول البريطانية بتمويل من اليهود الأثرياء، قبل أن يتم إحباط هذا التصور من قبل القوى الصهيونية، مما أودى بحياة آلاف اليهود؟

2- هل كان البرلمان البريطاني على وشك توقيع اتفاق مع ألمانيا لنقل نصف مليون يهودي إلى المستعمرات البريطانية قبل أن يتم تعطيل هذا الاتفاق بضغط من القوى الصهيونية؟

3- هل حاولت الحكومة البريطانية منح تأشيرات لحاخامات وعائلاتهم

محاولته لإنقاذ المزيد، طلب المساعدة من القيادات الصهيونية لرشوة النازيين. كان يعتقد أن مقابل كميات معينة من الشاي والقهوة، سيتمكن من إنقاذ اليهود. لكن القيادات الصهيونية رفضت، إذ كان ذلك سيعرقل خططهم لإقامة دولة يهودية في فلسطين.

رصدت الأحداث عندما وقع الحاخام مايكل فايسمانديل في كمين وتم اعتقاله على الحدود بين تركيا وسوريا، ثم نقل إلى مصر حيث قُيد بالأغلال. ولم يتحمل وطأة السجن طويلاً، فتوفي بعد ثلاثة أشهر من الحزن.

كشف قبل موته أن خزائن الصهيونية كانت تفيض بالرشاوى التي دفعت للنازيين في سبيل إنقاذ المزيد من اليهود. أصبح فايسمانديل ضحية لمؤامرة غامضة لا تزال تجوب في متاهات التاريخ دون إجابات واضحة.

وما الحاخام فايسمانديل إلا جزء صغير من لوحة أكبر، فقد أصبح الكثير من اليهود تحت رحمة الوحش الصهيوني الذي حاول محو آثارهم من تاريخ الإنسانية. أرواح الرجال والنساء والأطفال المجهولين التي ذهبت في سبيل مشروع كان يُروج له بأنه الأمان والملاذ.

تكتنز خزائن الحاخام كوهين ببروكلين الأدلة على تلك الجرائم. وفي هذا الزمان تظل أسئلة مطروحة،

لقد أظلمت الحقائق أمامنا لدرجة أنها لم تقتصر على الفلسطينيين وحدهم، بل شملت آلاف اليهود من النساء والرجال والأطفال أيضًا.

İFADE ÖZGÜRLÜĞÜ MÜ KİN Mİ YAHUT PALUDAN TEVRAT'I DA YAKABİLİR Mİ?

هل هي حرية تعبير أم حقد؟ أم هل يمكن لبالودان أن يحرق التوراة أيضاً؟

Hz. Muhammed'in (sav) 'hürriyet ve adalet' hassasiyetiyle asırlarca hükümlük eden, inancının değil insan oluşunun öneme haiz olduğunu bildiği için adalet ve hoşgöründen asla taviz vermeyen biz Türklerin sunduğudur özgürlük.

قدمنا نحن الأتراك الحرية من خلال حكمنا لقرون، مفهومي "الحرية والعدالة" للنبي صلى الله عليه وسلم بدقة، ولم نقدم تنازلات عن العدالة والتسامح، لأننا نعرف أن المهم ليس إيمان الإنسان بل الإنسان نفسه.

ZANA ÖNGENC ظانا أون كانتش

"Ağızlarıyla (sözleriyle) Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Hoşnut olmasalar da Allah nurunu tamamlayacaktır." Saf/8.

11. yüzyıl. Papa II. Urbanus'un hitabıyla açılış yapılan zulüm: Haçlı Seferleri. Ona göre Doğu'da Türkler'e karşı yapılacak

mücadele son derecede kutsaldı. Hz. Ömer'le beraber Müslüman hakimiyetine geçmiş Kudüs ve Akdeniz'in etrafında Müslümanların varlığı büyük bir sorundu Hristiyan otoritesi için. Papa, günahlarının affını ve uhrevî mükâfat vaad ederek önüne çıkan her canlıyı kılıçtan geçirecek paralı askerlerle Haçlı Seferlerini başlatır.

Topyekûn Anadolu'daki Türk varlığının yanında İslam'ı yok etmeyi tüm amaç. Büyük Selçuklu Devleti içindeki otorite boşluğu ve iktidarı ele geçirmek için hânedan mensupları arasındaki mücadeleler iştihayı daha çok kabartır Kilisenin ve bir sonuca kesinkes ulaşmayı muhtemel görür. Böylece Haçlı Seferleri, günah-ma-

"أحياء". وقد وقعت مجازر مرعبة على أيديهم، إيماناً منهم بأن سفك دماء المسلمين ثواب عظيم. بالإضافة إلى ذلك، تم حرق كل الكتب، وبالطبع كل المصاحف وتمزيقها والتخلص منها، الأمر الذي تكرر مجدداً في الحروب الصليبية اللاحقة.

الزمان: بدايات العصر السادس عشر.

المكان: فالينسيا وتوليدو.

حققت الكنيسة مبتغاهها بلا رحمة، في حملات ضد الأتراك ورأفتهم وإتصافهم وأمنهم وإعلاء كلمة الله

جهز البابا الحملات الصليبية بالجنود المرتزقة الذين سيدبحون بالسيف كل شيء حي يروونه أمامهم، وكان قد وعدهم بمغفرة ذنوبهم والأجور العظيمة الدنيوية. كان المقصد تحطيم الدين الإسلامي مع التواجد التركي بالأناضول بأكمله. ففراغ الحكم في الدولة السلجوقية الكبرى والكفاحات بين أفراد الأسرة الحاكمة للحصول على الحكم جعل الكنيسة أكثر شهية.

وعلى هذا النحو بدأت الحروب الصليبية بكسر كل شيء بدون قول كلمات من نوع "حرام"، "هؤلاء

"يريدون ليطفنوا نور الله بأفواههم والله متم نوره ولو كره الكافرون."

القرآن الكريم - سورة "الصف" - الآية 8

وفي العصر الحادي عشر، خرج البابا أوربانوس الثاني ليحرّض عبر الحملات الصليبية على الكفاح ضد الأتراك في الشرق، وكان ذلك مقدساً جداً بالنسبة له. فقد كان تواجد المسلمين قرب القدس والبحر الأبيض المتوسط، التي كانت تحت زمام الحكم الإسلامي منذ عهد سيدنا عمر، مشكلة كبيرة للحكم المسيحي.

MAX SCHELLER'İN HINÇ KAVRAMI ÜZERİNDEN BİR PORTRE; MARAT

صورة عن مفهوم الانتقام لدى ماكس شيلر؛ مارات

Max Scheller'in meşhur *Ressentiment* yani Hinç kitabını okuduktan sonra hemen Fransız Devrimi'nin önemli simâlarından Marat geldi aklıma. Scheller zihnimde senelerdir karanlık bir portre halinde duran Marat'ın beslendiği o hinç duygusunun hastalıklı yanını öyle güzel anlatıyordu ki.

بعد قراءة كتاب ماكس شيلر الشهير "Ressentiment" الذي يعني الضغينة، فكرت على الفور في مارات، أحد الشخصيات المهمة في الثورة الفرنسية. وصف شيلر بشكل جميل الجانب المريض من الاستياء الذي رعاها مارات، الذي كان يحمل صورة قائمة في ذهني لسنوات.

LEYLA ŞENLER ليلى شنلر

Fransız Devrimi'nin üzerinden henüz 1 sene geçmişti. Aslında meşhur bir doktor olan ancak uzun süredir ateşli bir devrim taraftarı olarak bilinen Marat, atlattığı bir sürü badirenin ardından Paris'e dönmüştü. Ve aynı zamanda editörlüğünü de yaptığı Halkın Dostu isimli gazetedeki yazıları ile etrafa öfke saçıyordu. En büyük düşmanlarından birisi de, Jirondenler olarak adlandırılan devrimin

burjuva yanlısı ılımlı kanadıydı. Sürekli kavga halindeydiler. Hatta Jirondenler, anarşi ve terör yanlısı buldukları Marat'ı yargılatmayı becermişler ancak Marat her nasılsa beraat etmeyi başarmıştı. Hem ağzı çok iyi laf yapıyordu, hem de kolayca taraftar topluyordu kendisine.

Yargılandığı mahkemeden çıkarken, kendisini karşılamaya gelen kalabalığa

dönerek "En az 100.000 kişinin kellesini istiyorum" diye bağırdığında dahi, büyük bir güce sahip olduğunun farkında olan insanlarda görülen türden bir rahatlık vardı üstünde o nedenle. Antoine Laurent Lavoisier isminde, modern kimyanın babası diye adlandırılan bilim adamı vardı. Bir ara, bilimsel bir tartışmadan yola çıkarak ona kafayı takmıştı. Ve gazetesinde aleyhine bir kampanya başlatarak,

الأوقات، كان مهووس به بناءً على مناقشة علمية. ومن خلال شن حملة ضده في صحيفته، قام باعتقال لافوازييه وحكم عليه بالمقصلة. كان الرجل مندهشًا جدًا مما حدث له لدرجة أنه وضع فاصلًا بين الكتاب الذي كان يقرأه حتى لا ينسى مكان إقامته، حتى في الطريق إلى المقصلة.

اليعاقبة، بما في ذلك مارات، ومن بينهم العديد من الشخصيات القوية مثل روبسبير أو ميرباو، قيل أن لديهم أكثر من 400.000 عضو. أصبح تهديد الثورة المضادة هاجسًا لهم جميعًا

والفوضى، لكن تمت تبرة مارات بطريقة ما. لم يكن يتحدث بشكل جيد فحسب، بل كان يجذب المؤيدين بسهولة.

لهذا السبب، حتى عندما التفت إلى الحشد الذي جاء لاستقباله وصرخ: "أريد ما لا يقل عن 100.000 رأس"، بينما كان يغادر قاعة المحكمة التي حوكم فيها، كان هناك راحة في نفسه تظهر في الأشخاص الذين يدركون أن لديهم قوة كبيرة. كان هناك عالم يُدعى أنطوان لوران لافوازييه يُدعى أبو الكيمياء الحديثة. في وقت من

لقد مر عام على الثورة الفرنسية. عاد مارات، الذي كان في الواقع طبيبًا مشهورًا ولكنه معروف منذ فترة طويلة بأنه من المؤيدين المتحمسين للثورة، إلى باريس بعد العديد من الصعوبات. وكان ينشر الغضب بمقالاته في صحيفة تسمى "هالكن دوستو"، والتي كان هو أيضًا رئيس تحريرها. كان أحد أعظم أعدائها هو الجناح المعتدل الموالي للبرجوازية للثورة، والمعروف باسم جيروندان. كانوا في شجار مستمر. تمكن جيروندان حتى من محاكمة مارات، ووجدوا أنهم مؤيدون للإرهاب

KAZIM RAHMAN'LA RÖPORTAJ

مقابلة مع كاظم الرحمن

İslam ve Müslümanlara düşman olanlar her zaman olacaktır. Hz Peygamber (sav) zamanından itibaren ve İslam İmparatorluklarının altın çağları ya da talihsiz dönemleri boyunca böylelerini görüyoruz.

سيكون هناك دائما أعداء للإسلام والمسلمين. لقد رأينا مثل هذه الأشياء منذ زمن النبي (ص) وخلال العصور الذهبية أو الأوقات المؤسفة للإمبراطوريات الإسلامية.

بيرين ساغلي موت PEREN BIRSAYGILI MUT

• Kazım Rahman Kimdir?

Hint asıllı Kanadalı yönetmen, İslami sanatlar uzmanı, ressam ve yazar. Çalışmaları, İslam sanatı ve kültürle ilgilidir.

Kanada'da büyüdüktan sonra Ontario'da York Üniversitesi'nde (BFA) Görsel Sanatlar, Newcastle'da (İngiltere) Northumbria Üniversitesi'nde resim / fotoğraf ve daha sonra New York'ta City College'da (CUNY) Medya Sanatları eğitimi alan Kazım Rahman'ın dünyanın çeşitli ülkelerinde vizyona girmiş, 3 uzun metrajlı filmi vardır. Türkiye'de de bazı film festivallerinde jüri üyeliği yapan Kazım Rahman, City College'dan (CUNY), New York City'den ve Hindistan, ABD, Türkiye ve Amerika Birleşik Devletleri de dahil olmak üzere dünyanın dört bir yanındaki üniversitelerde ve kolejlerde sinema ve İslam sanatı üzerine ders vermeye devam ediyor.

• Sevgili Kazım, İslam'la ilgili temelsiz korkular, takıntılar, dünya çapında milyonlarca insanı etkiliyor. Müslümanlara karşı duyulan bu hınca dair sanat nasıl bir rol oynayabilir?

Sanat ve para, insanların diğer kültürleri nasıl algıladıklarını şekillendiren iki güçlü şeydir. Örneğin benim 1970'li ve 1980'li yıllar boyunca Kanada'da geçirdiğim yetişme dönemim boyunca, Avrupa'nın (yani İtalya, Fransa, Almanya'daki sanat sinemasının), sanata, sinemaya ve sanat hareketlerine ev sahipliği yaptığı algısı vardı. Japonlar ise işkolikti. Çin fakir ve az gelişmiş bir ülkedydi. Oysa şimdi Çin ile ilgili algılar tamamen tersine döndü, Avrupa ekonomik ve kültürel olarak durgun bir dönemden geçiyor. Ve Japonya büyük bir sıçrama yaşıyor. Yenilikçi animasyon, filmler, oyunlar, moda ve popüler kültür konusunda. Küçük ülkeler (hem coğrafi hem de nüfus olarak) derin ve önemli

işler ortaya koyabiliyor. Tıpkı Sovyet sinemasının devrimden sonraki on yılda (1919-1929) ve İran sinemasının özellikle 1980'ler-90'lar boyunca gösterdiği sıçrama gibi...

İslam sanatlarının ve sinemasının, son 150 yılda gerçekten önemli hareketler arasına girdiğine inanıyorum. İran sinemasının doğuşu; belgesel ve anlatıyı birleştirerek ve Fars şiiri geleneklerinin yanı sıra İran minyatür resim geleneklerine referans veren hikaye anlatmanın yeni bir yolu olarak ortaya çıktı. Buradaki rehber, tabii ki Kiarostami ama onun dışında çok güçlü başka yönetmenler de var. Bu durum, İran'ın ve İslam dünyasının, onların bakış açısına göre sosyal, kültürel ve dini açıdan sahip olduğu karmaşık konum nedeniyle bazı Avrupalı ve Amerikalı eleştirmenler nazarında sorun

تشهد قفزة كبيرة الرسوم المتحركة المبتكرة والأفلام والألعاب والأزياء والثقافة الشعبية. ويمكن للبلدان الصغيرة (جغرافيا وسكانيا على حد سواء) أن تقوم بعمل عميق وهام. تماما مثل قفزة السينما السوفيتية في العقد التالي للثورة (-1919 1929)، والسينما الإيرانية على وجه الخصوص خلال 1980s-90s.

أعتقد أن الفنون الإسلامية والسينما أصبحت واحدة من الحركات الهامة حقا في السنوات الـ 150 الماضية. ولادة السينما الإيرانية وقد برزت كطريقة جديدة لرواية القصص، تجمع بين التقاليد الوثائقية والسردية والإشارة إلى الشعر الفارسي بالإضافة إلى تقاليد الرسم المصغرة الإيرانية. الدليل هنا هو كياروستامي، بالطبع، ولكن هناك مديريين أقوياء آخرين بجانبه. قد يكون هذا مشكلة لبعض النقاد الأوروبيين والأمريكيين

المتحدة الأمريكية وتركيا والولايات المتحدة.

• عزيزي كاظم، المخاوف والهواجس التي لا أساس لها من الصحة حول الإسلام تؤثر على الملايين من الناس في جميع أنحاء العالم. ما هو الدور الذي يمكن أن يلعبه الفن في هذه الكراهية ضد المسلمين؟

الفن والمال هما شيئان قويان يشكلان كيف ينظر الناس إلى الثقافات الأخرى. على سبيل المثال، خلال نشأتني في كندا خلال 1970s و 1980s، كان هناك تصور أن أوروبا (وهذا هو، السينما الفن في إيطاليا وفرنسا وألمانيا) كانت موطننا للفن والسينما والحركات الفنية. كان اليابانيون مدمني العمل. كانت الصين دولة فقيرة ومتخلفة. ولكن الآن بعد أن انقلبت التصورات حول الصين تماما، تمر أوروبا بفترة من الركود الاقتصادي والثقافي. اليابان

• من هو كاظم الرحمن؟

مدير هندي كندي، متخصص في الفنون الإسلامية، رسام وكاتب. يرتبط عمله بالفن والثقافة الإسلامية.

بعد نشأته في كندا، درس كاظم رحمن الفنون البصرية في جامعة يورك (BFA) في أونتاريو، والرسم/التصوير في جامعة نورثمبريا في نيوكاسل (المملكة المتحدة)، ثم الفنون الإعلامية في كلية المدينة (CUNY) في نيويورك، ولديه 3 فيلما روائيا صدر في مختلف البلدان في جميع أنحاء العالم. كاظم رحمن، الذي يشغل أيضا منصب عضو لجنة التحكيم في بعض المهرجانات السينمائية في تركيا، يواصل التدريس في مجال السينما والفن الإسلامي من كلية المدينة (جامعة نيويورك)، ومدينة نيويورك، والجامعات والكليات في جميع أنحاء العالم، بما في ذلك الهند والولايات

S
a
l
a
t

A FILM BY KAZ RAHMAN

İslam ve Müslümanlara düşman olanlar her zaman olacaktır. Hz Peygamber (sav) zamanından itibaren ve İslam İmparatorluklarının altın çağları ya da talihsiz dönemleri boyunca böylelerini görüyoruz. 19.yüzyıldan itibaren, Hristiyan ahlak yasaları ile çelişmesine rağmen batı emperyalizmi ve sömürgeciliğini temsil eden ve Darwin'in sözde bilimsel bulgularına atıf yapan, ırkçı ve aşağılık çok sayıda klişe karikatür yayınlandı. Tabii ki, gerçeklik, Batı kültüründe "norm" olarak kabul edilen şeydir. Bu, son zamanlarda, Son bir

buçuk asır ve hatta son birkaç on yılda, büyük ölçüde değişti. Şunu da belirtmekte fayda var ki, artık birçok Müslüman Avrupa ve Kuzey Amerika'da yaşıyor ve bu, bazı şeylerin seyrini değiştirdi. 19. yüzyılın sonlarında biri için hayal bile edilemez bir durumla karşı karşıyayız. Mesela Amerika'nın hemen hemen her şehrinde artık camiler var. Bunun yanı sıra okullar, sosyal ve kültürel programlar mevcut. Bazı yerlerde Hristiyan kültürü ve Müslüman kültürü beklenmedik şekillerde birbiriyle bağlantılı. Batı toplumunun neo-liberal kesimi, İslam kültürünü post-modern çeşitliliğin bir parçası olarak savunuyor. Batı'da yaşayan bir Müslüman olarak, böylesi kışkırtmalara karşı ortak bir dil oluşturulabileceğine inanıyorum.

• **üç uzun metralı filmin var. Salaat, Deccani Souls ve Dead Body ? İslam kültürü ve sanatından yola çıkan bu filmleri geçerken temel amacın neydi?**

Bu filmlerim, hem 1960'ların Avrupa'sının, hem de 1990'ların İran'ının sanat sineması geleneğinden besleniyor.

Dead Body, karakterlerin çeşitliliği ile (hem etnik, hem de kültürel olarak) sahip olduğum ve hala sahip olmaya devam ettiğim deneyimin bir parçasıydı ve zıt mimari ortamlara sahipti. Baş karakter, gerçekte New York'ta yaşayan bir Pakistanlı (yazar H.M. Naqvi) ama sinematik dünya o, kentsel rotalar ve rastgele karakterler arasında gezinen Hasan karakteri.

Salaat adlı uzun metrajlı diğer filmimdeki hikâyeler, tamamen beş vakit namaz etrafında dönüyor. Hikâyeler, beş vakit namaz saatlerine göre biçimleniyor. Coğrafi konumlar, mevsimler/hava durumları, iklimler ve şehir-köy ayrımı üzerinde ilerliyor. Deneysel bir film olarak adlandırılabilir. Zira bu filmin bir tarafı aslında namazı gerçek zamanlı olarak gösterirken, filmin geri kalanında zaman ve boşluk ağır basıyor.

Deccani Souls ise, belirli bir bağlamı olan uzun metrajlı bir film ve açık bir şekilde, bir zamanlar Hindistan'ın Haydarabad eyaletindeki işgale atıfta bulunur. Haydarabad Nizamlığı olarak adlandırdığımız bu devlet, aynı zamanda bölgedeki son İslam imparatorluğudur. Film şuna atıfta bulunur; Şu anda Hindistan'ın bir parçası olan bu yerde Müslümanlara yönelik adaletsizliğin yanı sıra kayıpların ve ölümlerin trajedisini. Ve aynı zamanda çoğu zaman yaşadığı çelişkili duygularını ve varlığını anlamlandırmaya çalışan bir şairin hikayesi. Bazı ilginç karakterlerin yer aldığı bu filmimde, melankolik hatıralar, mizah ve romantik cürümenin de izini sürdürdüm.

• **Henek üç filminin uzunluğu. Salaat, Deccani Souls ve Dead Body ? İslam kültürü ve sanatından yola çıkan bu filmleri geçerken temel amacın neydi?**

Bu filmlerim, hem 1960'ların Avrupa'sının, hem de 1990'ların İran'ının sanat sineması geleneğinden besleniyor.

Dead Body, karakterlerin çeşitliliği ile (hem etnik, hem de kültürel olarak) sahip olduğum ve hala sahip olmaya devam ettiğim deneyimin bir parçasıydı ve zıt mimari ortamlara sahipti. Baş karakter, gerçekte New York'ta yaşayan bir Pakistanlı (yazar H.M. Naqvi) ama sinematik dünya o, kentsel rotalar ve rastgele karakterler arasında gezinen Hasan karakteri.

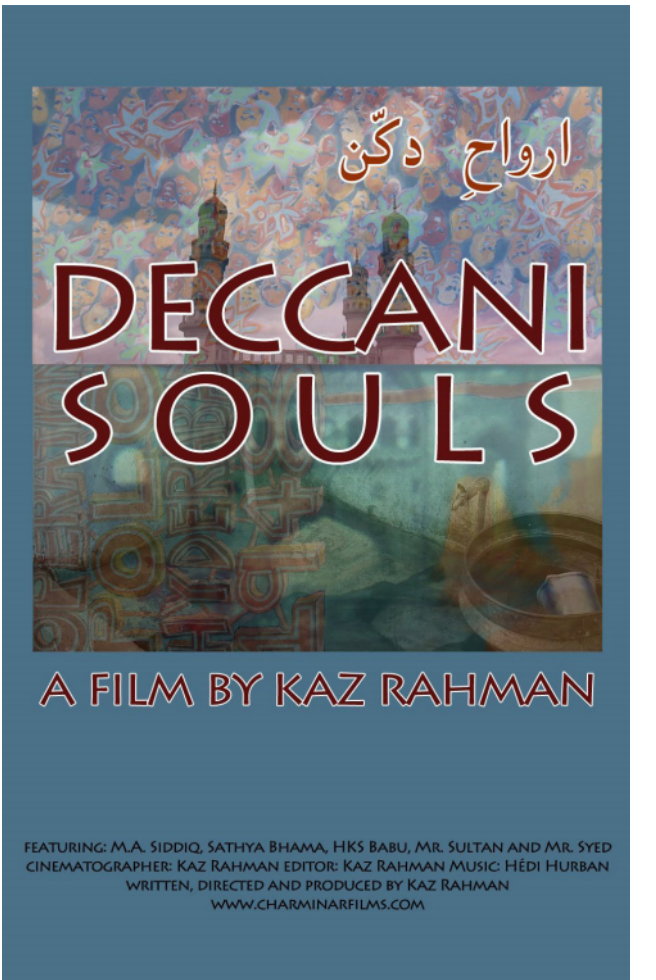
Salaat adlı uzun metrajlı diğer filmimdeki hikâyeler, tamamen beş vakit namaz etrafında dönüyor. Hikâyeler, beş vakit namaz saatlerine göre biçimleniyor. Coğrafi konumlar, mevsimler/hava durumları, iklimler ve şehir-köy ayrımı üzerinde ilerliyor. Deneysel bir film olarak adlandırılabilir. Zira bu filmin bir tarafı aslında namazı gerçek zamanlı olarak gösterirken, filmin geri kalanında zaman ve boşluk ağır basıyor.

Deccani Souls ise, belirli bir bağlamı olan uzun metrajlı bir film ve açık bir şekilde, bir zamanlar Hindistan'ın Haydarabad eyaletindeki işgale atıfta bulunur. Haydarabad Nizamlığı olarak adlandırdığımız bu devlet, aynı zamanda bölgedeki son İslam imparatorluğudur. Film şuna atıfta bulunur; Şu anda Hindistan'ın bir parçası olan bu yerde Müslümanlara yönelik adaletsizliğin yanı sıra kayıpların ve ölümlerin trajedisini. Ve aynı zamanda çoğu zaman yaşadığı çelişkili duygularını ve varlığını anlamlandırmaya çalışan bir şairin hikayesi. Bazı ilginç karakterlerin yer aldığı bu filmimde, melankolik hatıralar, mizah ve romantik cürümenin de izini sürdürdüm.

Siyacon Henek Deccani Souls ve Dead Body ? İslam kültürü ve sanatından yola çıkan bu filmleri geçerken temel amacın neydi?

Siyacon Henek Deccani Souls ve Dead Body ? İslam kültürü ve sanatından yola çıkan bu filmleri geçerken temel amacın neydi?

Siyacon Henek Deccani Souls ve Dead Body ? İslam kültürü ve sanatından yola çıkan bu filmleri geçerken temel amacın neydi?

• **وكمسلم يعيش في الغرب، أعتقد أنه يمكن خلق لغة مشتركة ضد مثل هذه الاستفزازات.**

بسبب الموقف المعقد لإيران والعالم الإسلامي من حيث الجوانب الاجتماعية والثقافية والدينية من وجهة نظرهم، لكنه يؤكد أيضا على أهمية التمثيل الفني بتأثيره الإيجابي.

• **لماذا يعتبر الاستياء من المسلمين الذي نراه في بعض مجلات الرسوم المتحركة ضمن نطاق حرية الفكر؟ أين تبدأ الحدود الغربية لحرية الفكر وتنتهي؟**

EDMUND ALLENBY VE HENRİ GOURAUD ARASINDA: SELAHATTİN EYYÜBİ

بين (اللينبي) و(غورو): صلاح الدين باقٍ

Komutan Selahaddin Eyyubi, Resulullah'tan (s.a.v) sonra Râşidi halifelerin ve kendisinden öncekilerin yaptıklarından ilham alarak, Arap-İslam medeniyetini tekrar inşa etmeyi başardı.

وقد استطاع القائد صلاح الدين الأيوبي أن يعيد بناء الحضارة العربية الإسلامية استرشادًا بمن سبقه وصنعه من الخلفاء الراشدين بعد الرسول محمد (ص)

أحمد مظهر سعدو AHMED MAZHAR SADU

Arap / İslam tarihi şahsiyeti Selahaddin Eyyubi'nin büyük şöhreti, donanımlı yeni bir ordu oluşturmaktan dolayı ve bütün Müslüman medeniyetlerindeki merhaleye erişme hususunda sahip olduğu şuurun, idrakin ve kuvvetin bir neticesi olarak geçmişten günümüze kadar süregelmiştir. Öyle ki komutan Selahaddin Eyyubi, Haçlı saldırılarına ve işgallerine karşı koyup engel olmuş ve onları Arapların ve Müslümanların yurtlarından kovmuştur. Selahaddin Eyyubi'nin, Müslüman orduları komutanı olarak girmiş olduğu meşhur "Hittin Savaşı" Haçlılar ve Müslüman-

lar arasında belirleyici savaş olmuştur. 4 Temmuz 1187 (Hicri 25 Rabius'sânî 583) Cumartesi günü, Nasıra şehri ile Müslümanların sahip olduğu ünlü Taberiye gölü arasındaki bölgede meydana gelen bu savaş, Kudüs'ün ve Batılı Haçlıların işgal etmiş olduğu bütün toprakların kurtuluşu ile sonuçlanmıştır.

Bu sonuç, Komutan Selahaddin'in ordularının kuşatmasıyla stratejik açıdan imrenilecek ve bu kutsal ülkeyi yeniden işgal etmeye çalışan herkes için güçlü ve önemli bir ders haline geldi. Buradan hareketle, bu komutanın genel olarak

Batı'nın ilerleyen dönemlerinde gelen subayların ve askeri liderlerin zihninde canlandırmış olduğu bu büyük zafer, Batılı ruhların hafızalarına kazındı. Daha sonrasında, İngiliz ve Fransız sömürgecileri tarafından Arap ve İslam Doğusuna yönelik, Selahaddin Eyyubi'nin zaferlerine cevap niteliğinde birtakım savaşlar yapılarak, intikam alınmak istendi. İslam'ın rolünü ve medeniyet kurma kabiliyetini ifade eden bu eşsiz komutanın dünya tarihine altın harflerle kazındığı medeniyet yapısını karalamaya yönelik ciddi bir girişimdi. Böylece Batı tüm dünyanın Araplardan ve Müslüman-

men هنا فقد كانت الحالة الانتصارية الكبرى التي صنعها هذا القائد في مخيال الغرب عمومًا، ومن أتى بعد ذلك، من ضباط وقيادات عسكرية همًا وثأرًا يعيش في مكنونات النفوس الغربية، ويجعل من غزوات وتحركات الاستعمار الفرنسي والإنكليزي بعد ذلك، نحو المشرق العربي والإسلامي بمثابة الرد في مجموعها على انتصارات صلاح الدين، ومحاولة جادة لقمع البنية الحضارية التي رسمها في تاريخ العالم هذا القائد الفذ المعبر عن دور الإسلام وقدرته على تصدير الحضارة، ليكون الغرب نفسه من يدرك أن العالم بقضه وقضيضه لم يعرف

بين الصليبيين والمسلمين بقيادة صلاح الدين الأيوبي، التي جرت يوم السبت 25 ربيع الثاني 583 هـ الموافق لليوم الرابع من شهر تموز/ يوليو 1187 م في منطقة بين مدينة الناصرة والبحيرة الشهيرة (طبريا) حيث انتصر فيها المسلمون، وأصبح الصليبيون في وضع لا يحسدون عليه استراتيجيًا ضمن طوق من قوات القائد صلاح الدين، أسفرت عن تحرير بيت المقدس، وكذلك جميع الأراضي التي احتلها الغرب الصليبي، كما أضحت درسًا قويًا ومهماً لكل من يحاول التطلع نحو إعادة احتلاله لهذه البلاد المقدسة.

الحضور الكبير والطاغي للشخصية التاريخية الإسلامية/العربية صلاح الدين الأيوبي، كان وما يزال واضحًا وضخمًا حتى يومنا هذا، نتيجة ما فعله من بناء حديث للجيش المتمكن، وامتلاكه القوة والوعي والإدراك لطبيعة تلك المرحلة في حيوات المسلمين الحضارية كافة، حيث تمكن القائد صلاح الدين الأيوبي من مقارعة والتصدي لهجمات واحتلالات الصليبيين، ومن ثم طردهم من بلاد العرب والمسلمين، وقد كانت المعركة الشهيرة (حطين) التي خاضها صلاح الدين مع جيش المسلمين فكانت المعركة الفاصلة

15 MAYIS 1936'DA ÖLEN GENERAL EDMUND ALLENBY, ARAPLAR VE MISIRLILAR TARAFINDAN ÇOK İYİ HATIRLANIR.

lardan daha merhametli bir askeri fatih tanımadığının farkındaydı.

Komutan Selahaddin Eyyubi, Resulullah'tan (s.a.v) sonra Râşidi halifelerin ve kendisinden öncekilerin yaptıklarından ilham alarak, Arap-İslam medeniyetini tekrar inşa etmeyi başardı. Selahattin Eyyubi'nin bu başarısına karşılık, Batı art arda barbarca saldırılar yoluyla cevap verdi. General Edmund Allenby, Selahaddin Eyyubi'nin mezarının başına gelerek, "Ey Selahattin bak biz geri döndük" demişti.

15 Mayıs 1936'da ölen General Edmund Allenby, Araplar ve Mısırlılar tarafından çok iyi hatırlanır. Port Said halkı her sene onun kuklasını yakarlar. Bazı anlatıcılar, General Allenby'nin ünlü Müslüman komutan Selahattin Eyyubi'nin kabri başında durarak "ey Selahattin, işte biz geri döndük" dediğini yazmışlardır.

Mısırlılar, General Allenby'yi, 27 Haziran 1917'de Sir Archibald Murray yerine Mısır'a, Mısır Seferi Kuvvetleri'nin başkomutanı olarak gönderildikten sonra tanımışlardı. General Allenby, Kudüs şehrine girerek, Kudüs'ün İngiliz mandası altına girdiğini duyurdu. Bu da, Siyonist çetelerin Filistin topraklarını ele geçirmesine izin veren zalim Arthur Balfour'un yönetime gelmesiyle sonuçlanmıştı.

Genellikle, Selahaddin Eyyubi'nin mezarının başında anlatılan General Allenby'in hikâyesi, birçok kitapta, bu konuda başkalarına da atıfta bulunduğu için belirsizdir. Bu kısırtıcı ve kaba ifadeyi, Suriye ve Levant topraklarını işgal eden, Fransız kuvvetlerine ve Şam'a giren Fransız generali Henri Gouraud'a atfeden birçok farklı tarihsel anlatım vardır ve bunu daha önce Şam'a sahip olan başka bir Fransız subayı, General Mariano Goybet'e atfedenler vardır. Mariano Goybet, Yusuf el-Azma ve beraberindekilere karşı Meyselun Muharebesi'ni yöneten kişidir. Ardından Fransız birliklerinin 25 Temmuz 1920'de Şam'a girmesini sağlamıştır.

Filistin'deki İngiliz Mandası ve Fransız kuvvetlerinin Şam'ı işgalinin ardından I. Dünya Savaşı'ndaki Fransız kuvvetlerinin komutanı General Henri Gouraud, tümgeneral Raşid Ali Geylani'nin anılarında belirttiği gibi, Selahattin Eyyubi'nin mezarına doğru yönelmiş ve şöyle demiştir: "Ey Selahaddin Eyyubi, Haçlı Seferleri sırasında bize dediniz ki; Doğu'dan sürüldünüz ve geri dönemeyeceksiniz! İşte geri döndük, kalkın ve bizi Suriye'de görün."

Bu konu hakkındaki görüşler her ne kadar farklı olursa olsun, bu nefretin mantıklı bir açıklaması vardır. Selahattin Eyyubi'nin zaferlerinin bir bütün olarak Haçlı Batı'nın zihinlerinde bıraktığı etkinin büyüklüğünü... Ve Müslümanları ve Arapları geri dönülmez bir şekilde ortadan kaldırdığını düşünen Batı'ya karşı zafer kazanan komutan Selahaddin tarafından uğradıkları tarihsel yenilgi hissini boyutunu ifade eder. Bu aynı zamanda, Araplar ve Müslümanlarla, Haçlılar arasındaki tarihi savaşın, Müslüman ülkelere karşı tutumlarında fazla bir değişiklik göstermeyen Haçlı Batı'nın zihniyetinin devam ettiğini göstermektedir.

ve genellikle, Selahaddin Eyyubi'nin mezarının başında anlatılan General Allenby'in hikâyesi, birçok kitapta, bu konuda başkalarına da atıfta bulunduğu için belirsizdir. Bu kısırtıcı ve kaba ifadeyi, Suriye ve Levant topraklarını işgal eden, Fransız kuvvetlerine ve Şam'a giren Fransız generali Henri Gouraud'a atfeden birçok farklı tarihsel anlatım vardır ve bunu daha önce Şam'a sahip olan başka bir Fransız subayı, General Mariano Goybet'e atfedenler vardır. Mariano Goybet, Yusuf el-Azma ve beraberindekilere karşı Meyselun Muharebesi'ni yöneten kişidir. Ardından Fransız birliklerinin 25 Temmuz 1920'de Şam'a girmesini sağlamıştır.

İz أنه وبعد الانتداب البريطاني في فلسطين، ودخول القوات الفرنسية، دمشق، قام قائد القوات الفرنسية في الحرب العالمية الأولى، الجنرال (هنري غورو)، بالتوجه نحو ضريح صلاح الدين الأيوبي، حسبما ذكر اللواء راشد الكيلاني في مذكراته، وقال: "يا صلاح الدين أنت قلت لنا إبان حروبك الصليبية: إنكم خرجتم من الشرق ولن تعودوا إليه، وها نحن عدنا فانفض لترانا في سورية".

ومهما اختلفت الروايات فإن التفسير المنطقي لهذا الحقد الوقح إنما يعبر عن مدى ضخامة حجم الأثر الذي تركته انتصارات صلاح الدين الأيوبي في نفوس الغرب الصليبي بكيته، وعن مدى الشعور بالهزيمة التاريخية التي كان قد سطرها القائد صلاح الدين، والتي خلقت حضارياً إمكانية النصر على الغرب (المنتفج)، والذي كان يظن نفسه قد قضى على المسلمين والعرب إلى غير رجعة، وهذا يشير أيضاً إلى أهمية استمرار الصراع التاريخي بين العرب والمسلمين، من جهة، وبين الغرب الصليبي، الذي لا يبدو أنه قد تغير كثيراً في مواقفه تجاه بلاد المسلمين كافة.

يعطي شعب جينيه
الجواب بكفاح احتفالي
خلاف القوة المخربة
للظروف الطبيعية.
ويحمل الجميع بالمحبة
الطين والماء في أحد
أيام السنة الذي يسمونه
"عيد الطين".

أبدًا فاتحًا عسكريًا أرحم من العرب والمسلمين. وقد استطاع القائد صلاح الدين الأيوبي أن يعيد بناء الحضارة العربية الإسلامية استرشادًا بمن سبقه وصنعه من الخلفاء الراشدين بعد الرسول محمد (ص) فكان الرد حاضرًا عبر غزوات همجية متلاحقة قام بها الغرب تجاه المنطقة برمتها، حيث جاء الجنرال (الليبي) ليقول مخاطبًا قبر صلاح الدين الأيوبي (ها نحن عدنا يا صلاح الدين).

الجنرال ألنبي الذي مات في 15 أيار/مايو 1936، ويذكره العرب والمصريين جيدًا، وأهل بور سعيد يحرقون دمية على هيئته كل عام، بينما يذهب بعض الرواة إلى أن الجنرال ألنبي وقف على قبر القائد المسلم الشهير صلاح الدين الأيوبي وقال له "ها نحن عدنا يا صلاح الدين".

وقد عرف المصريون الجنرال ألنبي بعدما أرسل إلى مصر ليكون القائد الأعلى لقوة التجريدة المصرية في 27 حزيران/يونيو 1917، ليحل محل السير أرشيبولد ماري، واستطاع ألنبي أن يدخل مدينة القدس و يعلن وقوعها تحت الانتداب البريطاني، والذي ترتب عليه بعد ذلك وعد بلفور المشؤوم الذي سمح لعصابات الصهاينة بالإستيلاء على أرض فلسطين.

اليوم في الخارج

تسبح الموسيقى في داخلي وهي مطمئنة،
من وضعها هناك؟
من وضعها؟
تجولت معها طوال اليوم
وهي الأخرى انهمكت معي
أخيراً تمكّنت من سماعها وفرحت.

اليوم، رأيت حالنا في صورة قديمة
وكاننا تركنا منسيين هناك،
أعجمية أيدينا، بارعة أعيننا
كنا شباباً
لا تبك.

وأنا أيضاً عندي بعض الأسئلة،
مثلاً، هل الحب هو الشبع أم الجوع؟
مثلاً، إذا قلت هل تؤمن بالاستقلال؟
هل ما زلت تحبه بهذا القدر؟

أحمد مراد أوزال

Bugün Dışarıda

“içimde bir müzik, yüzüyor mutmain,
kim koydu ta oraya, onu kim
onunla gezdim gün boyu, yoruldu o da
dinleyebildin ve sevdin.

bizi eski bir resimde gördüm bugün
o ikisini orada unutmuşuz gibiydi,
ellerimiz acemiymiş, gözlerimiz usta
ve çok gençmişiz -dur ağlama.

bazı sorularım, var elbet benim de,
mesela sevmek doymak mıdır, açlık mı yoksa?
mesela özgürlüğe inanır mısın desem,
bu kadar sevmişken, hâlâ?”

Ahmet Murat Özel

CENNE ULU CAMİİ

الجامع الكبير في جينيه

Birlik olmanın, aynı acılarla üzüлüp aynı güzelliklerle mutlu olmanın hazzını yaşıyor. İman, Cenne Ulu Caminin duvarlarına yapışan her çamurda sabra, tahammüle, umuda, sevince ve bayrama dönüşüyor.

من مناسباتنا السعيدة أن نجتمع معًا، ونشعر بنفس الألم والفرح. يتحول الإيمان هنا إلى حلم وصمود وأمل، واحتفال في كل قطعة من الطين التي تُستخدم في بناء جدران الجامع الكبير في جينيه.

أراز آل باركان URAZALPBARKAN

İnancın sabra, tahammüle, umuda, sevince ve bayrama dönüştüğü yer: Djenné.

Djenné, Batı Afrika'da yer alan Mali'nin en meşhur kasabası. Yoksulluk seviyesinin dudak uçuklatacak kadar korkunc olduğu yerleşkelerden biri. Halkın büyük bir kesimi, kaderin sunmadığı açlığa ve susuzluğa boyun bükmüş durumda. Mali Cumhuriyeti altının üretildiği üçüncü ülke olmasına karşın bu zenginliğin hiçbir zaman halka yansımamasına kaderin cimriliği denemez. Djennéliler onları görmezden gelen, açlığa ve sefalete sürükleyen, kendilerine ait olan zenginliği ellerinden alan gücün farkında. Bu yüzden insanca ve İslamca yaşamaya gayret etmekte. Bu gayretin

en muhteşem örneği bir mekânın etrafında ortaya çıkıyor.

Sudanî mimari stiline çamurdan yapılmış muazzam bir yapı olan Cenne Ulu Camii, 12. yüzyılda ilkin saray olarak inşa ediliyor. Defalarca doğal sebeplerden dolayı yıkılan cami, bugünkü biçimine 1907 yılında ulaşıyor ve o gün bugündür yalnızca çamurla restore edilerek ayakta duruyor. Dünyadaki kerpic yapıların en büyüğü bu. Yapıyı yüzden fazla olan dört köşe sütun ayakta tutuyor. 3 minaresi, 4 ana sütunu 60 metre eniyle içinde ve avlularında elli bin kişinin aynı anda namaz kılabilirdiği devasa bir cami. Cenne Ulu Caminin de içinde bulunduğu Cenne Eski Kasabaları, UNESCO'nun Dünya Miras Listesinde yer almakta.

Doğal şartların tahrip gücüne karşı festival havasında bir mücadeleyle cevap veriyor Djenné halkı. Yılın 'Çamur Bayramı' dedikleri bir gününde tüm acılar evlerin içinde bırakılarak çocuk, kadın, genç, ihtiyar herkes ellerinde kovalarla, en ince detayına kadar hesaplar yapılarak belirlenmiş olan yerden çamur ve su taşıyorlar caminin avlusuna. Çamurun sağlam olması için istenilen kıvama gelmesi gerek. Vaktinden önce sıvama işlemi yapılırsa ilk yağmur ve fırtınada tüm emek eriyip gider. Bu yüzden bir sene boyunca her şey gibi çamurun da öğrettiği sabrı sinelerine basıyorlar. Ve o gün gelip çatinca geleneksel bir şölene evrilmiş Camur Bayramı gününün sabahında binlerce insan Cenne Ulu Caminin avlusuna akın ediyor.

حتى اليوم. يُعد هذا الجامع أكبر بناية من الطين في العالم، ويمكن أن يستوعب خمسين ألف شخص داخل أروقته. تمتاز مناطق جينيه القديمة، بما في ذلك الجامع الكبير، بأنها مسجلة في قائمة التراث العالمي لليونسكو.

عيد الطين“ هو يوم تقليدي يجمع الأهالي ويجمعهم في العمل المشترك لتجديد جدران الجامع. يتم نقل الطين للمحترفين على لوحات خشبية تُستخدم كأساس للجدران الخارجية للجامع، ويتم لصق الأقسام السفلية بواسطة الأطفال. تنتهي عملية التجديد دون توقف، التي يشارك فيها الجميع بتعاون مشترك، بعد ساعات من الجهد المبذول. ويعبر الجميع عن فخرهم وارتياحهم، ويتنقل الشباب والأطفال بفرح في الباحة دون

الجامع الكبير في جينيه بُني في القرن الثاني عشر، ويُعتبر معلمًا تاريخيًا بأسلوب معماري سوداني وتصميم من الطين. تم تجديد هذا الجامع العريق، الذي تعرض للتلف مرارًا وتكرارًا بسبب العوامل الطبيعية، في عام 1907 وظل قائمًا

يجمع الأهالي لترميم جدران الجامع الكبير. يحمل الجميع الطين والماء من مواقع محددة بعناية، ثم يتوجهون بهم إلى باحة الجامع. بعد ساعات من العمل المتواصل، يجتمع الأهالي في الباحة ويحتفلون بفخر ورضا.

**DOĞAL ŞARTLARIN
TAHRİP GÜCÜNE KARŞI
FESTİVAL HAVASINDA
BİR MÜCADELEYLE
CEVAP VERİYOR DJENNÉ
HALKI. YILIN 'ÇAMUR
BAYRAMI' DEDİKLERİ
BİR GÜNÜNDE HERKES
AŞKLA ÇAMUR VE SU
TAŞIYOR CAMİNİN
AVLUSUNA.**

Caminin dış duvarlarına yerleştirilmiş ve iskele görevi gören kalasların üstündeki ustalara çamurlar kova kova ulaştırılıyor. Alt kısımlarıysa çocuklar tarafından sıvanıyor. Tüm halkın el birliğiyle canhıyas yaptıkları restore işlemi bitiyor saatler sonra. Eşsiz bir gurur ve huzur beliriyor yüzlerde. Gençler ve çocuklar yorgunluklarına aldırılmadan şarkılar söyleyerek dans ediyorlar avluda, kadınlar ve erkekler Allah'ın evini bir kez daha ayakta tuta-

bilmenin kıvancı ve yüzlerinde tebesümle seyrediyorlar avludaki cümbüşü.

Bin yıldır aynı gayret ve heyecanla ayakta durmayı başaran Cenne Ulu Cami, sefaletle mücadele eden binlerce insanı bir araya getirip emsalsiz bir güzellik bahşediyor. Birlik olmanın, aynı acılarla üzülp aynı güzelliklerle mutlu olmanın hazzını yaşıyor. İman, Cenne Ulu Caminin duvarlarına yapışan her çamurda sabra, tahammüle, umuda, sevince ve bayrama dönüşüyor.

**شعب جينيه يواجه
التحديات القاسية
بروح احتفالية تتحدى
الظروف الصعبة التي
تفرضها الطبيعة. في يومٍ
من أيام السنة يُعرف
باسم «عيد الطين».**

الجامع الكبير في جينيه، الذي تحدى مرور العصور وظل شاهداً على تفاني وإصرار شعبه، يعبر عن رمزية خاصة في نفوس السكان. يسعدنا أن نكون جزءاً من هذه المناسبة، وأن نشعر بنفس المشاعر من الألم والفرح. يتحول الإيمان هنا إلى حلم وصمود وأمل، واحتفال في كل قطعة من الطين تُستخدم في بناء جدران الجامع الكبير في جينيه.

ملل، بينما يستمتع الكبار بمشاهدة الاحتفالات ويعبرون عن سعادتهم بقدرتهم على إعادة إحياء بيت الله.

TOPRAK YOK OLURKEN 'BAĞLILIK HASAN'

عندما يختفي التراب

Doğulan toprak; solunan havayla, yenilenle içilenle, göz algısında yer eden renklerle, her anı hatırlatan kokularla insanını bırakmaz.

أرض الميلاذ؛ لا تترك شعبها مع الهواء المستنشق، مع ما يؤكل ويشرب، مع الألوان في إدراك العين، مع الروائح التي تذكر بكل لحظة.

ياسر أوزتكير YASİR ÖZTEKİR

90'lardan sonra derin bir sessizlikle kendi sinema sesini yakalayan Türk Sineması'nda hem Avrupa'yı hem de kendi topraklarını bir şekilde yerelden evrensele anlatma hikâyesi başlamıştı. Bazı yönetmenler kendi kişisel hikâyelerini anlatma yoluna girerek modern zamanların son demlerinin yeterince evrensel olduğunu ispatlarken, bazı yönetmenler de evrensel sorunların yereldeki iz düşümlerini aktardı. Ancak toprak ve toprağın tarihi üzerinden bir şairi anlatan Semih Kaplanoğlu ise bir daha kendisinin bile açamayacağı en organik yolu açmıştı.

4 Nisan 1963'te İzmir'de eski bir Rum tipi evde doğan, İzmir'in o zamanki açık hava sinemalarında bir gecede üç film izleyerek büyüyen Hasan Semih Kaplanoğlu; Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sinema Televizyon Bölümü'nden 1984 yılında mezuniyet tezi olan MOBAPP'ı (Meşru Olmayan Bir Aşkın Par-

çalanmış Portreleri) çekerek mezun oldu. TRT kameramanı olan bir tanıdığından temin ettiği parça parça filmlerle tezini çeken Kaplanoğlu, 16 yıl boyunca dizi yönetmenliği, metin yazarlığı ve kamera asistanlığı yaptı. 1984'te İstanbul'a gelip reklam yazarlığı ve yönetmenliği yapan Semih Kaplanoğlu, 1986 yılında Sûha Arın'ın yönettiği ödüllü Eski Evler- Eski Ustalar ve Mimar Sinan belgesellerinde kamera asistanlığı görevini üstlendi. Tan, Oluşum, Varlık, Gergedan, Gösteri gibi dergilerde şiirleri yayımlanan yönetmen, Şehnaz Tango dizisinin senaryo ekibinde yer aldı ve dizinin yönetmenliğini yaptı. Kaplanoğlu 2001 yılında, başrolünde Robin Williams'tan kısa süre önce oyunculuk dersleri almış ve ülkesine dönmüş olan Tolga Çevik'i oynattığı, ilk uzun metrajlı filmi Herkes Kendi Evinde filmi çekti. 2005'te Meleğin Düşüşü ardından Berlin Altın Ayı dâhil sayısız ödüle koşan Yusuf

Üçlemesi (Yumurta, 2007; Süt, 2008; Bal, 2010) onu dünya çapında tanınan bir yönetmen yaptı. 2017'de Buğday ve 2019' Bağlılık Aslı filmleriyle sinemasını sürdürdü.

Anadolu-taşra üçlemesi olarak tasarladığı Yusuf Üçlemesi'ni "Bu aynı zamanda bir anne-oğul ilişkisinin son günlerinden ilk günlerine uzanan arkeolojik bir kazı çalışması" diye tanımlayan Semih Kaplanoğlu, bu kez taşraya dışarıdan gelen biriyle değil, taşranın-köyün-doğanın ta vicdanından yansıtıyor. Bunu yaparken gerek hırs gerek eli kolu uzun insanlar gerek devletin izin verdiği ilaçlar gerek de o ilaçları üretilip satıp kullanımını uygun bulmayan riyakâr batılı ülkeler gibi katledilen bu topraklar gibi eksik ve sadece derdine anlatmaya mecali kalmış halde aktarıyor. Ana karakterler olan karı-kocayı bile tam olarak anlatmayan yönetmen evdeki yardımcı kadın hak-

toluğa تشيفيك الذي درس فن التمثيل عند روبن ويليامز قبل عودته إلى بلده. أما "ثلاثية يوسف" فقد حازت على جوائز عدة، بما في ذلك الدب الذهبي في مهرجان برلين، وهو ما جعله مخرجاً مشهوراً عالمياً. وصف كابلانوغلو ثلاثية يوسف - التي اعتبرها رمزاً للثقافة الإقليمية في الأناضول - بأنها "عمل أثري يستكشف العلاقة بين الأم وابنها من البداية وحتى النهاية". هذه المرة، القصة لا تركز فقط على الطبيعة والريف، بل تنقل أيضاً صورة للمشاكل المعقدة في المجتمع.

سميح كابلانوغلو اختار أموت كاراداغ، الذي أبدع في أدائه في فيلم "الحوت الأبيض"، للدور الرئيسي. كما شكل فريق الفيلم من فيليز بوزوك، غوكهان أزلاغ، عائشة غونيوز ديميرجي، ماهر غونشيرا، وهاكان ألتير. وقام المخرج بكتابة وتحرير السيناريو بنفسه.

السينما والتلفزيون في العام 1984 حملت أطروحة تخرجه العنوان (صور محطمة لحب غير شرعي).

عمل كابلانوغلو، الذي صور أطروحته بأفلام مجزأة حصل عليها من أحد معارفه الذي كان مصورا في TRT، كمخرج مسلسلات ومؤلف إعلانات ومساعد كاميرا لمدة 16 عاما.

كان قد جاء إلى اسطنبول في عام 1984 للعمل كمساعد مصور في الأفلام الوثائقية التي حازت على جوائز إسكي إيفلر- إسكي أوستالار ومعمار سنان، وكانت من إخراج سهى آرين في عام 1986.

سميح كابلانوغلو، الذي تم نشر قصائده في مجلات مثل "تان" و"سفر التكوين" و"فارليك" و"جيرجيدان" و"جوستيري"، شارك في كتابة السيناريو وإخراج مسلسل "Şehnaz Tango" في عام 2001. قدم أول فيلم روائي طويل بعنوان "الجميع في منزله"، بطولة

بعد تسعينيات القرن الماضي بدأت السينما التركية، التي استحوذت على صوتها السينمائي الخاص بصمت عميق، قصة إخبار كل من أوروبا وأراضيها من المحلية إلى العالمية بطريقة ما. في حين أثبت بعض المخرجين أن العقود الأخيرة من العصر الحديث كانت عالمية بما فيه الكفاية من خلال سرد قصصهم الشخصية، بينما نقل آخرون الإسقاطات المحلية للمشاكل العالمية. ومع ذلك، فتح سميح كابلانوغلو، الذي روى شاعرا عبر تاريخ الأرض والتربة، المسار الأكثر عضوية الذي لم يستطع أحد فتحه مرة أخرى.

نشأ حسن سميح كابلانوغلو، الذي ولد في 4 أبريل 1963 في منزل يوناني قديم في إزمير، كان يشاهد ثلاثة أفلام في ليلة واحدة في دور السينما في الهواء الطلق في ذلك الوقت. تخرج من جامعة دوكونز إيلول، كلية الفنون الجميلة، قسم

kinda da bilgi vermiyor. Çünkü hikâye öyle akıyor. Toprak ölüyor. Vicdan ölü nebatat ve hayvanlarla beraber rüyalara zuhur ediyor.

Beyaz Balina filmindeki performansı ile dikkat çeken Umut Karadağ'a başrolü veren Semih Kaplanoğlu; Filiz Bozok'un yanı sıra Gökhan Azlağ, Ayşe Günyüz Demirci, Mahir Günsıray ve Hakan Altıer ile filmin oyuncu kadrosunu kurmuş. Filmin senaryosunu kendi kaleme alan ve kurgusunu da yapan yönetmen; Süt ve Yumurta filmlerinde beraber çalıştığı, Moto Guzzi, Siyah Beyaz, 11'e 10 Kala gibi filmlerde de adından söz ettiren Özgür Eken görüntü yönetmenliğinde görev almış. Klasik bir Anadolu öyküsünün doğa içinde yalın bir fikirle aktarılan 147 dakikalık filmin çekimleri Canakkale'ye bağlı Bayramiç ilçesinde çekilmiş.

"Ben şiir yazıyorum hâlâ. 16 yaşımdan beri... Yayımlanmış şiirlerim de var. Aslında film yaparken de bir ayağım hep şiirin üretim teknikleri, azaltma, eksiltme gibi özelliklerinin üzerinde. Bir şiirin insana verdiği duyguya sinemanın içinde de bakıyorum. Sinemanın içinde de bunun olabildiğini görüyorum ve bence çok da kuvvetli bir alanı var şiir ve sinema birlikteliğinin." diyen yönetmen; şiirin

ANCAK TOPRAK VE TOPRAĞIN TARİHİ ÜZERİNDEN BİR ŞAİRİ ANLATAN SEMİH KAPLANOĞLU İSE BİR DAHA KENDİSİNİN BİLE AÇAMAYACAĞI EN ORGANİK YOLU AÇMIŞTI.

üretim teknikleriyle ilerleyip oluşturduğu diliyle yine bir vicdan hikâyesini anlatmak istemiş. Yumurta filmde, üstüne saldıran çoban köpeğine tepkisiz kalıp korkudan hareket edemeyen Yusuf; köpeğin dostça, güçlü, masum bakışlarına dayanamaz ve ilk kez içini döküp ağlar. Toprağının köpeği, Yusuf'a dur deyip gurbete gitmesine izin vermez. İnsan toprağını bırakır, gurbete gider; içiyle kendini besleyen o

yumurtadan uzaklaşır. Ama doğulan toprak; solunan havayla, yenilenle içilenle, göz algısında yer eden renklerle, her anı hatırlatan kokularla insanını bırakmaz. Bağlılık Hasan ise o canlılar ölü. Rüyalar da günahı simgeleyen elma gecenin bir vakti yuvarlanır. Otomatik ışık o elmayı algılar, seyircinin önü aydınlanır. Ama Hasan bildiğini okusa da tokat elbet bir yerden gelecektir.

FESTIVAL DE CANNES
UN CERTAIN REGARD
2022 OFFICIAL SELECTION

MOSTRA
BOĞAZICI
BOĞAZICI
BOĞAZICI
ANTALYA

TÜRKİYE'NİN OSCAR ADAYI

Bağlılık Hasan

Yazan ve Yöneten
Semih Kaplanoğlu

3 ARALIK'TA SİNEMALARDA

UMUT KARADAĞ - FİLİZ BOZOK - GÖKHAN AZLAĞ - AYŞE GÜNYÜZ DEMİRCİ - MAHİR GÜNSIRAY - KÜRŞAT KARAMAN - HAKAN ATALAY - DEVRİM ÖZDER AKIN - YASEMEN BÜYÜKBAĞAĞLI - SOMER KARVAN - MEHMET AVDAN - ŞAHİN SANGAK - TUNÇAY KAYNAK - HASAN ASLANGIRAY - DOĞA YALTIKIR - SİNAN DEMİRCER - BEDİR BEDİR - ZEYNEP KAÇAR - HAKAN ALTINER - KURAY KEFAL - CAN DEMİR - SONGÜL KARARSLAN - SEÇKİN AKYILDIZ - CEMAL BAKIR - DENKİR KÖKTEN - SEMİH KAPLANOĞLU - ÖZGÜR EKEN - MERAL AKTAN

YÖNETMEN: SEMİH KAPLANOĞLU - FURKAN YEŞİLNUROĞLU

KAPLANOĞLU SİNEMANE FILMS Boutique UYUMAR

ومع ذلك ، فتح سميح كابلانوغلو، الذي روى شاعرا عبر تاريخ الأرض والتربة، المسار الأكثر عضوية الذي لم يستطع أحد فتحه مرة أخرى. فهذه هي الطريقة التي تتدفق بها القصة؛ التربة تموت، يظهر الضمير في الأحلام مع النباتات والحيوانات الميتة.

تدحرج التفاحة التي ترمز إلى الخطيئة في منتصف الليل. يكتشف الضوء التلقائي أن التفاحة ، يضيء الجزء الأمامي من الجمهور. ولكن حتى لو قرأ حسن ما يعرفه، فإن الصفحة ستأتي بالتأكيد من مكان ما.

الأرض هي مكان ولادتنا وهي التي تغذيها وتربينا. وحتى إذا قرر الإنسان مغادرتها، فإنها لا تتركه، فهي تظل حاضرة.

لكن الأرض التي ولدت. لا تترك شعبها مع الهواء المستنشق ، مع ما يؤكل ويشرب ، مع الألوان في إدراك العين ، مع الروائح التي تذكر كل لحظة. إذا كان هناك التزام حسن، فإن تلك المخلوقات تموت. في الأحلام،

قال سميح: "لم أتوقف عن كتابة الشعر منذ كنت في سن الـ16. حتى عندما أصنع أفلامًا، فإنني دائمًا ما أعتمد على فنيات الشعر في الإنتاج والاختصار. أعتقد أن هناك مكانًا قويًا لتجميع الشعر والسينما."

في فيلم "البيضة"، يظهر يوسف الذي لا يستطيع مواجهة الكلب الذي هاجمه بسبب الخوف. الكلب، بنظرته البريئة، يحفر في قلب يوسف، مما يجعله ينهار ويبكي.

LUBANA EL KUNTAR ARTIK TÜRKİYE'DE

لبانة القنطار في تركيا

Şam'da doğan ve çok küçük yaşlardan itibaren şarkı söylemeye başlayan Lubana el Kuntar'ın hayatını 2011 senesinden önce ve 2011 senesinden sonra olarak anlatmak mümkün.

بالإمكان رواية حياة لبانة القنطار التي أتت للحياة في دمشق وبدأت الغناء منذ أن كانت صغيرة قبل وبعد عام ١١٠٢.

ZEYNEP SAHİN زينب شاهين

Prens Fahd el Atraş... 1.Dünya Savaşı'nda, Suriye'de Fransızlara karşı savaşan en önemli Dürzi liderlerden birisiydi. Tıpkı aynı aileden olan Sultan Atraş gibi... Atraş ailesi, Fransızlar tarafından kendilerine sunulan özerklik karşılığında işbirliği teklifini reddetmişler ve direnişi başlatmışlardı.

Fahd el Atraş'ın bir özelliği daha vardı. Osmanlı'nın son dönemlerinde Manisa/Demirci kaymakamlığı yapmış ve 1912 senesinde yani 1. Dünya Savaşı'ndan iki sene önce gelmişti Dürzi dağlarına.

Ve bu direnişçinin oğlu Ferid el Atraş ve kızı Esmahan, Arap müziğinin en önemli seslerinden olacaktı. Esmahan, 1944 senesinde henüz 31 yaşındayken bir trafik kazası sonucu hayatını kaybetti ancak asla unutulmadı. Ferid el Atraş ise çok sevdiği kız kardeşinin acısını kalbine gömdü ve müzik kariyerine Mısır'da devam ederek, 20. yüzyıl Arap müziğinin en büyük isimlerinden birisi olarak herkesin gönlünde yer etti. Besteleri, şarkıları ve çevirdiği filmler ile milyonlarca hayrana ulaştı.

كان الأمير فهد الأطرش من أبرز القادة السوريين الدروز الذين حاربوا ضد المحتلين الفرنسيين في سورية أثناء الحرب العالمية الأولى. فهو من نفس عائلة سلطان الأطرش التي رفضت مشروع الحكم الذاتي الذي عرضه الفرنسيون على جبل العرب، ومن ثم بدأ الجبل بالمقاومة.

كان لفهد الأطرش خاصية أخرى. كان قائم مقام مقاطعة مانيسا / دمرجي في الفترات الأخيرة من الإمبراطورية العثمانية، وقبل الحرب العالمية بسنتين ذهب إلى الجبل عام 1912.

ولهذا المقاوم الذي فرّت عائلته إلى مصر أبناء هم ابنه فؤاد، وابنه فريد وابنته أسمهان، ويعتبران الأخيران من أهم أصوات الموسيقى العربية. أما أسمهان فقد رحلت في حادث سيارة غامض عام 1944 عن عمر يناهز 31 عامًا، ومع هذا فهي لم تُنس نهائياً. ومن جهة أخرى، دفن فريد أوجاع أخته التي أحبها حباً جماً في قلبه وليصير أحد أعظم الأسماء في الموسيقى العربية في القرن العشرين، وواصل مسيرته الموسيقية بمصر. وقد وصل فنّ المدهش إلى عشرات الملايين من عشاقه المعجبين بألحانه وأغانيه وأفلامه.

İşte gerek Fransızlara karşı gösterdikleri büyük direniş, gerekse yetiştirdikleri önemli sanatçılar ise tanınan ünlü el Atras ailesinden gelen, Suriye'nin ilk kadın opera sanatçısı Lubana el Kuntar artık Türkiye'de yaşıyor.

Şam'da doğan ve çok küçük yaşlardan itibaren şarkı söylemeye başlayan Lubana el Kuntar'ın hayatını 2011 senesinden önce ve 2011 senesinden sonra olarak anlatmak mümkün.

Belgrad'ta düzenlenen 1997 Uluslararası Şan yarışmasında ve Brüksel'de düzenlenen Kraliçe Elizabeth şarkı yarışmasında ödül kazanan ilk Arap sanatçı olduğunda, henüz 20 yaşında bile olmayan Lubana el Kuntar, geleneksel Arap müziği üzerine aldığı eğitimin yanı sıra Suriye'nin ilk kadın opera sanatçısı ünvanına da sahip olmuştu. Londra'daki Royal College of Music'te, Hollanda'daki Maastricht Academy of Music'te ve Suriye, Şam Yüksek Konservatuar'ında eğitim görmüştü.

Bir süre daha Avrupa'da eğitimine devam ettikten sonra Şam'a dönen Lubana el Kuntar, burada çığır açıcı bir işe imza atacaktı. O da, Suriye Ulusal Konservatuarı'nda Klasik Arap Şan Bölümü'nü kurmaktı. Bu çığır açan bir olaydı çünkü Suriyeli öğrenciler, ilk kez bir kurumda hem opera hem de geleneksel şan eğitimi alabiliyorlardı. Bir yandan, Orta Doğu'nun çeşitli şehirlerinde performans sergileyen Arap Müziği Şan Topluluğu'nu kurmuştu. Kariyeri boyunca Kennedy Centre, Kahire Opera Binası ve Paris'teki Opera Bastille gibi en prestijli salonlarda sahne alan Lubana el

BİR SÜRE DAHA AVRUPA'DA EĞİTİMİNE DEVAM ETTİKTEN SONRA ŞAM'A DÖNEN LUBANA EL KUNTAR, BURADA ÇIĞIR AÇICI BİR İŞE İMZA ATACAkti.

Kuntar'ın hedefi, kendisi gibi müziğe gönül vermiş gençler yetiştirmektir.

Ancak 2011 senesinde başlayan ayaklanmaların ardından derslerine ara verdi. Sokakta gençler vurulurken ve en ağır işkencelere maruz bırakı-

lırken, hiçbirşey olmamış gibi davranamazdı. O andan itibaren, tıpkı ataları gibi cesurca halkının yanında duran Lubana el Kuntar, bir süre farklı ülkelerde yaşadıkten ve mülteciler yararına konserler verdikten sonra geçtiğimiz aylarda Türkiye'ye yerleşti.

Sadece Arap müziğinin yaşayan en büyük kadın seslerinden birisi olan değil aynı zamanda Arap kadınının cesaretinin simgelerinden olan sevgili Lubana el Kuntar, en yürekten seslenişimizle; Hoşgeldin, diyoruz.

من الزمن استقرت لبانة القنطار التي وقفت بجانب شعبها بباسلة مثل أجدادها في تركيا في الأشهر الأخيرة وقامت بتقديم حفلات موسيقية للاجئين.

نقول من أعماقنا ومن كل خاطرنا: أهلاً وسهلاً بالمحبة لبانة القنطار التي لا تعتبر فقط واحدة من أعظم وأهم الأصوات النسائية التي ما زالت حية في عالم الموسيقى العربية، ولكنها أيضاً واحدة من أهم رموز البسالة والقوة للمرأة العربية.

وقد رجعت لبانة القنطار إلى دمشق بعد أن استكملت تعليمها في أوروبا لفترة من الزمن

توقفت عن التدريس بعد الانتفاضة التي بدأت عام 2011. لم يكن بإمكانها أن تتصرف وكان شيئاً لم يحدث عند إطلاق النار على الشباب والشابات من المتظاهرين، وتعرضهم لأشد أنواع التعذيب في الشوارع والمعتقلات. ومنذ تلك الأثناء، وبعد أن عاشت في بلاد مختلفة لفترات

في زمننا هذا قدّمت هذه العائلة اسماً كبيراً أيضاً إلى عالم الفن، إنه اسم لبانة القنطار التي تعتبر أول مغنية أوبرا في سورية، والتي يرجع نسبها إلى عائلة الأطرش.

ولدت لبانة القنطار في سورية، وبدأت الغناء منذ أن كانت صغيرة، حتى العام 2011. وقبل أن يبلغ عمرها العشرين سنة، حصلت على لقب أول مغنية أوبرا سورية، بالإضافة إلى تعليمها الموسيقى العربية التقليدية. وفي عام 1997 أصبحت أول فنانة عربية تفوز بجائزة في مسابقة الغناء الدولية التي أقيمت في بلغراد، وبمسابقة الملكة إليزابيث الغنائية التي أقيمت في بروكسل. وقد حصلت على تعليمها في الكلية الملكية للموسيقى في لندن، وأكاديمية ماستريخت للموسيقى في هولندا والمعهد العالي بدمشق في سوريا.

بعد أن استكملت تعليمها في أوروبا لفترة من الزمن رجعت لبانة القنطار إلى دمشق، وهناك ستشوق طريقاً جديداً ومهماً. كان عليها أن تؤسس في المعهد الوطني السوري قسم الغناء العربي الكلاسيكي. وكان هذا الطريق الجديد حدثاً مهماً لأنه مكن الطلاب السوريين من دراسة كل من الأوبرا والغناء التقليدي في هذه المؤسسة لأول مرة.

ومن جهة أخرى، أسست القنطار فرقة الغناء للموسيقى العربية التي قامت بتقديم عروضها في مدن مختلفة في الشرق الأوسط. وقد كان هدف لبانة القنطار، التي عملت على تقديم عروضها في أرقى وأفخم القاعات كمرکز كينيدي ودار الأوبرا المصرية وأوبرا الباستيل في باريس طيلة مسيرتها المهنية، إنشاء وتخريج الشباب الذين أعطوا جلّ اهتمامهم للموسيقى مثلها.

"YA BEN ÖLEYİM Mİ SÖYLEMEYİNCE" YİTİRİLEN BEREKETLİ TOPRAK: NASİHAT

هل سأموت إذا لم أقل؟ الأرض الخصبة المفقودة: النصيحة

Başkasının ötede öylece bırakıldığı, acının paylaşılmadığı, aynı kelimelerin birbirini sarmadığı, bir dikiş iğnesi gibi yaraların dikilmediği ve kalplerin tüm çirkinlikleriyle öylece tek başına bırakıldığı bir toplum... Yahut nasihatın şiar edindiği bir toplum yani Peygamberin inşa ettiği.

Kelimeler aynı anda birçok yükü taşıyabilecek kadar güçlü varlıklar. Varlık dememin sebebi yaratılmış olduklarına kani olacak kadar mükemmeller. Bu güçleri dolayısıyla 'söz ola kese savaşı/söz ola kestire başı' mısraları söylenmiştir. Bir sözle öldürmeye gelen dirilir, bir sözle başlamak üzere olan sonlanır. Bir sözle cennet vaad edilir, bir sözle azap. Gül denir ve sonsuz bir medeniyet inşa edilir. Kalbin mühürlenmesine sebep olan bir kelime olur, felaha erdiren de.

Gücünü sesiyle, manasıyla, özyle aksettiren mükemmel ve felaha erdiren kelimelerden biri de 'nasihat'tir. Nasihat; bir şeyi veya bir kimseyi içten ve gönülden sevmek, ona bağlanmak, ihlas, sadakat ve samimiyet anlamlarının yanı sıra iyiye ve güzele sevk etmek için yapılan güzel konuşma, vaaz, öğüt, tavsiye, ihtar ve ibret verici ifadeler manalarında da kullanılan bir kelimedir. Bu meselenin sözlükteki hali. Gel gelelim işin aslına yani Hz. Muhammed'in (sav) o güçlü söylemine...

"Din nasihattir." diye buyurdu. Sahabeler kime/kim için diye sorduklarında, "Allah'a, kitabına, Resulüne, (adaletli) Müslüman idarecilere ve bütün Müslümanlara." diye cevap verdi. Peygamberin nasihat kelimesiyle kastettiği muhaddisler arasında geniş

في مجتمع حيث يُترك الآخر ببساطة في العناء، ولا يتم تقاسم الألم، ولا تُلف الكلمات بعضها البعض، ولا تُخيط الجراح كالإبرة، وتُترك القلوب بكل قبحها وحدها... أو مجتمع يتخذ من النصيحة شعارًا، أي المجتمع الذي قام ببنائه النبي.

الكلمات كائنات قوية تحمل العديد من الأوزان في نفس الوقت. أطلق عليها مصطلح "كائن" لأنها في قمة الكمال بمقدار ما تم خلقها. وبقوتها هذه قيل الأبيات: "كلمة قد توقف حربًا، كلمة قد تقطع رأسًا". بكلمة واحدة، يُمكن أن يُعطى الإنسان الحياة، وبكلمة أخرى يمكن أن يبدأ النهاية. بكلمة، يمكن أن يوعد بالجنة، وبكلمة أخرى، بالعذاب. تُقال كلمة "وردة" ويُبنى حضارة لا نهائية. هناك كلمة قد تغلق قلب الإنسان، وأخرى قد ترشده إلى السعادة.

واحدة من هذه الكلمات المثالية التي تُظهر قوتها بصوتها ومعناها وجوهرها هي "النصيحة". النصيحة هي الحب الصادق والعميق، وكذلك التقدير والأمانة والصدق. هذا هو التعريف المعروف في القواميس. ولكن لنلق نظرة على الواقع، أي الكلام القوي للنبي

bir tartışma konusu olsa da biz kelimenin toplumsal düzlemdeki varlığına yahut şu an için yokluğuna bakalım.

Nasihah kelimesi, nasûh kelimeleriyle aynı etimolojik kökene dayanır: n-s-h yahut nush. İçinde aldatma duygusu olmayan, kalbi hâlis, samimi kimselere nâsîh veya nasûh denmiştir. Takdir edilir ki ayette, içten, ihlaslı ve samimi olan, aynı günaha geri sevk etmeyen tövbe anlamında geçen 'Tövbe-i Nasûh'tur. Bu başlı başına kavramsallaşmış ve tasavvufi terminolojide yüksek bir mertebenin olmazsa olmazı kabul edilmiştir. Bir kumaşın kıyafete dönüşmesini sağlayan dikiş iğnesine de Arapça'da 'minsah' deniliyor yani aynı kökten. Nasuh tövbesi de çirkinlik ve günahlarla bozulan kalbi onaran bir güç olarak değerlendirilebilir. Nasihat kelimesinin, membaı itibarıyla, bozuk olanı onarma, ihya etme anlamında değerlendirilmesi afaki bir yargı olmaz. Hem samimiyet hem de ihtar manasıyla ele alınsa dahi yolunda gitmeyen bir şeyleri düzeltmek olarak addedilebilir.

Bir 'şey' zıttıyla gerçek öneme haiz olur. Filozoflar iyiyi ve güzeli kötü ve çirkin mefhumlarını ele alarak değerlendirmişler. Mantık ilminde bu böyledir; bir şeyin zıttı o şeye işaret eder. Burada nasihat kelimesinin sözlükteki her iki anlamının zıttını ele alarak bir düşünsel sürece girmiş olalım. İlk manasının tezatı; nefret, sadakatsizlik ve küfürdür. İkinci manasının ise çirkin konuşma ve yönlendirme, kendi haline bırakma, ikaz ve ihtar etmeme. Nasihatın yokluğundan arda kalan pek korkunc. Fertlerinin birbirinden esirgediği nasihatın yokluğu o toplum için ne denli büyük felaket. Başkasının ötede öylece bırakıldığı, acının paylaşılmadığı, aynı kelimelerin birbirini sarmadığı, bir dikiş iğnesi gibi yaraların dikilmediği ve kalplerin tüm çirkinlikleriyle öylece tek başına bırakıldığı bir toplum... Yahut nasihatın şiar edindiği bir toplum yani Peygamberin inşa ettiği.

Biz hangisiyiz?

محمد صلى الله عليه وسلم، قال: "الدين النصيحة". وعندما سئل من قبل الصحابة: "لمن هذه النصيحة؟" أجاب: "الله، ولكتابه، ولرسوله، ولزعماء المسلمين العادلين، ولجميع المسلمين". قد يكون هناك نقاش واسع بين العلماء حول ما يعنيه النبي بكلمة النصيحة، ولكن لننظر في هذا السياق إلى وجود النصيحة في المجتمع، أو الغياب الحالي لها..

كلمة نصيحة لها نفس الأصل الاشتقاقي لكلمات نصوح: ن ص ح أو نصح. الناس الذين ليس لديهم حس الخداع، والذين هم مخلصون وقلوبهم صادق، يسمون نصوح أو ناصح. ومما يقدر أن يكون في الآية "توبة نصوحة" أي التوبة الصادقة والصادقة التي لا تؤدي إلى نفس الذنب. تم تصور هذا من تلقاء نفسه وتم قبوله باعتباره شرطًا لا غنى عنه من رتبة عالية في المصطلحات الصوفية. إبرة الخياطة، التي تمكن القماش من التحول إلى ملابس، تسمى أيضًا "منصاح" باللغة العربية، أي من نفس الجذر. يمكن اعتبار التوبة النصوحة أيضًا قوة تصلح القلب الذي أفسده القبح والخطايا. إن تقييم النصيحة اللفظية من حيث إصلاح وإحياء المكسور، من حيث مصدره، لن يكون حكمًا لا لزوم له. حتى لو تم التعامل معه بصدق وتحذير، فيمكن اعتباره تصحيحًا لشيء غير صحيح.

"الشيء" له أهمية حقيقية بمضاده. قام الفلاسفة بتقييم الخير والجميل من خلال النظر في مفهومي السيئ والقيح. هذا هو الحال في علم المنطق؛ عكس شيء ما يشير إلى ذلك الشيء. هنا، دعونا ندخل في عملية فكرية من خلال النظر في عكس كل من معني كلمة نصيحة في القاموس. تباين المعنى الأول؛ الكراهية والخيانة والتجديف. والمعنى الثاني: الكلام والتوجيه القبيح، وتركه وشأنه، والتنبيه وعدم التحذير. ما بقي من غياب النصيحة فظيع.

يا لها من كارثة على ذلك المجتمع، وغياب المشورة التي ينكرها أعضاؤها بعضهم البعض. مجتمع يُترك فيه شخص آخر بمفرده، حيث لا يتشارك الألم، ولا تلتف الكلمات نفسها، ولا تُخيط الجروح مثل إبرة الخياطة، وتُترك القلوب وحيدة بكل قبحها... أو مجتمع حيث النصيحة الشعار، أي المجتمع الذي بناه النبي.

أيهم نحن؟

TÜRK MÛSİKİSİNİN KALBI; ŞERİF MUHİTTİN TARGAN

فؤاد الموسيقى التركية؛ شريف محي الدين تارغان

ZEYNEP SAHİN زینب شاهین

30 Ekim 1918.

Mondros Ateskes Antlaşması'nın ardından bütün cephelerde savaş durmuş. Osmanlı birlikleri silah, cephane ve tesisatlarını toplayarak ve geride binlerce isimsiz şehit mezarı bırakarak Anadolu'ya nakledilmeye başlamış.

Yalnız Medine'de farklı bir durum var. Medine'deki birlikler, verilen emre rağmen teslim olmayı ve bölgeden çekilmeyi reddediyor. Medine'yi muhasara eden Şerif Hüseyin'in oğlu Abdullah oldukça tedirgin. Ancak Osmanlı kuvvetlerinin başındaki, "Çöl Aslanı" lakaplı Fahreddin Paşa'nın tavrı çok nettir; "Peygamberin kutsal mevkiini, çapulculara ve İngilizlerin himayesine terk etmem"

1.Dünya Savaşı'nda Çanakkale ve Kut-ul Amare zaferlerinden sonra üçüncü büyük direniş destanı olan Medine müdafaası, Fahreddin Paşa'nın bu sözleriyle başlamıştı işte. 2 yıl 7 ay süren, askerlerin hastalık ve açlığa karşın kimi zaman çekirge yiyerek ayakta kaldığı, yakın tarihimizin bu en trajik anlarından birisinde, son ana kadar Fahreddin Paşa'nın yanından ayrılmayarak, onunla birlikte İngilizlere karşı savaşan bir isim vardı.

Osmanlı'nın son Mekke Emiri Şerif Ali Haydar Paşa. Yani Şerif Muhittin Targan'ın babası. Ali Haydar Paşa, Şerif Hüseyin uzaktan kuzeni olmasına ve uğrayacağı tüm maddi kayba rağmen onun çıkardığı isyana katılmayı ve İngilizlerle birlik olmayı reddetmişti.

Hız. Peygamber'in 37. kuşaktan torunu olan Şerif Muhittin Targan, işte böyle bir babanın oğluydu. 1892 senesinde Çamlıca'da doğmuş, çok küçük yaşlardan itibaren musikiyle ilgilenmeye

30 أكتوبر 1981

توقفت الحرب بكل الجبهات بعد اتفاقية هدنة موندروس. قامت القوات العثمانية بجمع أسلحتها وعتادها ومرفقاتها بعد أن بدأت بالنقل إلى الأناضول، تاركة خلفها آلاف من قبور الشهداء المجهولين.

هناك ظرف مختلف في المدينة فقط. قامت القوات في المدينة برفض الاستسلام والانسحاب من المنطقة بالرغم من إعطاء الأمر. وكان عبدالله ابن الشريف حسين مغتماً جداً عندما حاصر المدينة. غير أن موقف فخر الدين باشا الذي كان على رأس القوات العثمانية والملقب بـ "أسد الصحراء" واضح وضوح الشمس؛ "لن أتخلى عن موقع النبي صلى الله عليه وسلم ولن أتركه ليحميه الحرامية والانكليز."

ومن خلال هذه الكلمات التي قالها فخر الدين باشا، تم البدء بالدفاع عن المدينة المنورة، وقد اعتبرت ثالث ملحمة مقاومة كبرى بعد انتصار جناح قلعة وكوت العمارة في الحرب العالمية الأولى. حينما نجا الجنود من أكل الجراد رغم المرض والمجاعة في بعض الأحيان، وفي أكثر اللحظات المفجعة في تاريخنا الحديث، التي قد امتدت لعامين و7 شهور، كان هناك محارب بجانب فخر الدين باشا كان قد حارب معه ضد الإنكليز حتى آخر رمق.

آخر أمراء مكة من العثمانيين الشريف علي حيدر باشا. أي، والد الشريف محي الدين تارغان. وعلى الرغم من أن علي حيدر باشا ابن عم الشريف حسين، وعلى الرغم من جميع الأضرار المادية التي سيتحملها، لكنه لم يقبل المشاركة بالعصيان والانضمام إلى الانكليز.

كان الشريف محي الدين تارغان من أحفاد النبي صلى الله عليه وسلم السابع والثلاثين، ابن أبيه. ولد في تشامليجا سنة 1892 وقد بدأ بالاهتمام بالموسيقى منذ أن كان صغيراً.

BAĞDAT'TA KALDIĞI UZUN YILLARIN ARDINDAN İSTANBUL'A GERİ DÖNDÜĞÜNDE İSE TÜRK MÜSİKİSİNİN EN KIYMETLİ KADIN SESLERİNDEN SAFİYE AYLA İLE HAYATINI BİRLEŞTİRECEKTİ.

başlamıştı. Çamlıca'daki evlerinde, herkes yattıktan sonra sabah ezanına kadar ud çalışırdı. Öyle ki, bu büyük musiki sevdası, 13 yaşında sağlığının bozulmasına sebep olduysa da, çalışmayı bırakmamıştı. Bir yandan Zekai Dedezaade Ahmet, Ali Rifat ve Rauf Yekta Bey gibi üstatlardan özel dersler almayı sürdürmüştü, diğer yandan da evlerine gelen dönemin önde gelen şahsiyetlerine konserler verecek kadar ustalığa erişmişti.

2.Meşrutiyet'in ilan edildiği 1908 senesinde, Dârülfünun Hukuk Fakültesi ve bir yıl sonra Edebiyat Fakültesi'ne giren Şerif Muhittin Targan her ikisinden de yüksek bir dereceyle mezun olmuştu.

Ancak 1.Dünya Savaşı, tıpkı binlerce hânede olduğu gibi onların hayatında da büyük değişikliklere sebep olacaktı. Babası Şerif Ali Haydar Paşa, 29 Ekim 1916 tarihinde, çok önemli bir vazife ile görevlendirilerek, Mekke Emirliği'ne tayin edilecekti. Bu, önemli ve şerefli olduğu kadar çok da zor bir görevdi. Savaşın ortasında, İslam dünyasının kalbini muhafaza edecekti. O sene 24 yaşında olan Şerif Muhittin Targan'ın, babası ile birlikte çıkacağı Sam ve Hicaz seyahati böylece başlamış oluyordu.

Sam ve Hicaz seyahati, Şerif Muhittin Targan'ın hayatında unutulmaz izler

birakacaktı. O, artık tarih sahnesinden çekilmekte olan bir imparatorluğun tüm acılarını üzerinde taşıyan son evlatlarındandı. Babası, İngilizlerle işbirliği yapmamasının bedelini ağır bir maddi cöküş yaşayarak ödeyecekti. Bu nedenle babasına daha fazla yük olmak istemeyen Şerif Muhittin Targan, 1924 senesinde Amerika'ya giderek, bir müddet çalışmalarına orada devam etme kararı aldı.

Amerika gittikten sadece dört ay sonra ünlü İtalyan keman virtüoza Pagannini kadar başarılı olduğuna dair konuşmalar başlamıştı. Boston, Detroit gibi farklı şehirlerde verdiği konserlerde büyük bir beğeni kazanan Şerif Muhittin Targan, ayrıca New York Times, New York Herald Tribune, Sunday Telegraph, Musical America gibi önemli Amerikan gazetelerine de konu olmuştu.

Cumhuriyet'in ilk yıllarını ülkesinden ayrı ve genç cumhuriyetinin Klasik Türk müziğini ikinci plana atması sebebiyle küskün geçiren Şerif Muhittin Targan, yaşadığı sağlık sorunu nedeniyle ülkesine geri döndüğünde seneler 1932'yi gösteriyordu. Bir süre tedavi gördükten sonra eski sağlığına kavuşmuştu ancak ne yazık ki, kendisine ustalığına yakışır herhangi bir görev teklif edilmemişti. Bu yüzden Irak'tan gelen özel davetle Bağdat'a giderek, Doğu ve Batı musikisi bölümlerinin yer aldığı Bağdat Konservatuvarı'nı kurdu, ud ve viyolonsel dersleri vermeye başlayacaktı. 12 sene kaldığı Bağdat'ta yetistirdiği sayısız talebe ile Iraklı öğ-

rencilerinin gönlünde ayrı bir değere sahip olmuştu.

Bağdat'ta kaldığı uzun yılların ardından İstanbul'a geri döndüğünde ise Türk müzikisinin en kıymetli kadın seslerinden Safiye Ayla ile hayatını birleştirecekti. İstanbul Belediye Konservatuvarı'nda iki yıl kadar ilmî kurul başkanlığı yapan Şerif Muhittin Targan, bir peygamber torunu olarak kendini tamamen Türk müzikisinin yaşatılmasına adanmış, sayısız çalışmaya imza atmış ve bazı hayır kurumları yararları olanlar dışında hiçbir etkinlikte yer almamıştı.

1967 senesinde vefat eden Türk müzikisinin büyük ismi, üstad Şerif Muhittin Targan'ı rahmetle yâd ediyoruz.

في بغداد. وحين رجع إلى اسطنبول، ارتبط بصفية أيلة التي كانت تعتبر إحدى أرفع الأصوات النسائية في عالم الموسيقى التركية.

شغل الشريف محي الدين تارغان منصب رئيس اللجنة العلمية لفترة سنتين في كونسرفتوار اسطنبول، وكرس ذاته بشكل كامل لبقاء الموسيقى التركية بصفته حفيد الرسول صلى الله عليه وسلم، وقد وقع على أعمال لا تعد ولا تحصى، ولم يأخذ مكانه في أي فعالية سوى تلك التي اخذت منها بعض الجمعيات الخيرية.

واليوم نخلد ذكرى الاسم العظيم للموسيقي التركي الأستاذ الشريف محي الدين تارغان الذي توفي سنة 1967.

الدين تارغان. فهو حينها كان من أواخر أبناء الإمبراطورية التي كانت تنسحب من الساحة التاريخية، وكان يحمل كل أوجاعها. أما والده فدفن ثمن عدم نجاحه بالتعاون مع الإنكليز عبر تعرضه لانتهيار مادي ثقيل. لذا قرر الشريف محي الدين تارغان الذي لم يرد أن يبقى عبئاً على أبيه الذهاب إلى أمريكا سنة 1924 لاستكمال تعليمه هناك لمدة من الزمن.

وهناك وصلت أخبار عن نجاحه بالتعاون مع عازف الكمان الإيطالي الشهير باغانيني، بعد مغادرته فقط بأربعة أشهر فقط لأمريكا. وهكذا نال الشريف محي الدين تارغان شهرة كبيرة في الحفلات الموسيقية التي قدمها في مدن مختلفة مثل بوسطن وديترويت، حتى أصبح موضوعاً للصحف الأمريكية المرموقة مثل نيويورك تايمز ونيويورك هيرالد تريبيون وصاندي تلغراف وميوزيكال أمريكا.

في سنة 1932 رجع شريف محي الدين تارغان إلى تركيا، بعد أن قضى السنوات الأولى من عمر الجمهورية بعيداً عن وطنه، بسبب المشكلة الصحية التي كان يعاني منها، وكان متكدراً لأن الجمهورية الشابة قامت بوضع الموسيقى التركية الكلاسيكية وراء ظهرها.

استعاد صحته بعد زمن من العلاج، لكن لم تكن تُعرض عليه أي مهمة تناسب مهارته. لذا، رحل إلى بغداد من خلال دعوة خاصة وصلته من العراق، وقام بتأسيس معهد بغداد للموسيقى، ودرّس أقساماً للموسيقى الشرقية والغربية، وبدأ بتدريس العزف على آلة العود والكمان. مكث هناك لفترة 12 سنة، وكان له قدر وقيمة خاصة في أفئدة طلابه العراقيين

حين رجع إلى اسطنبول بعد الإقامة لعدة أعوام في بغداد، كان سيشارك حياته مع صفية أيلة التي كانت تعتبر إحدى أغلى الأصوات النسائية بالموسيقا التركية.

كان يعزف على العود حتى وقت صلاة الفجر في بيوتهم في تشامليجا بعد أن يذهب الجميع للنوم.

لم يتوقف عن العزف بالرغم من تدهور وضعه الصحي في عمر الثالثة عشر، فقد كان يحب الموسيقى لهذه الدرجة. من جهة، داوم في الدروس الخاصة من قبل أساتذة مثل زكائي دادا زاده أحمد، وعلي رفعت، ورؤوف ياكتابك، ومن جهة أخرى، اتقن العزف لدرجة أن وصل إلى أن يستطيع إحياء حفلات لكبار الشخصيات في الوقت التي جاؤوا فيها إلى بيوتهم.

تخرج الشريف محي الدين تارغان، عندما تم إعلان النظام الدستوري الثاني في سنة 1908، وكان قد التحق بدار الفنون وكلية الحقوق وكلية الآداب، بعد ذلك بسنة بدرجة مرتفعة من كليهما.

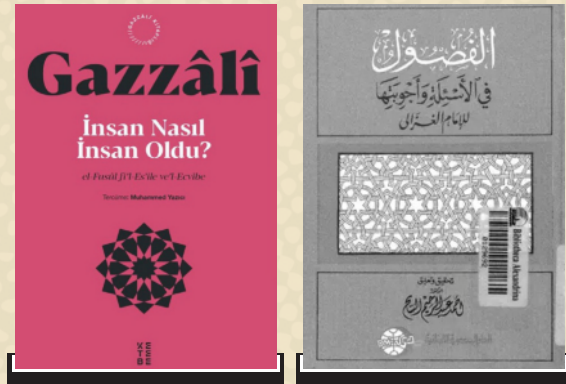
ومثلما حدث مع آلاف العائلات، أحدثت الحرب العالمية الأولى تغييرات كبيرة جداً في حياتهم. ومن أجل مهمة في غاية الأهمية كان يجب تعيين والده الشريف علي حيدر باشا في إمارة مكة في 29 أكتوبر 1916. فهي مهمة شريفة وصعبة للغاية في نفس الوقت.

كان فؤاد يحرس العالم الإسلامي في أوج الحرب. وبهذا الشكل بدأت رحلة الشريف محي الدين تارغان في تلك السنة إلى دمشق والحجاز مع والده، وحينها كان يبلغ من العمر 24 عاماً.

ستترك الرحلة إلى دمشق والحجاز آثاراً لا تُنسى بحياة الشريف محي

Kitaba Dair

İMAM GAZZÂLİ'DEN "İNSAN NASIL İNSAN OLDU"

İnsan, insan olduğundan beri, en temel meselesini oluşturan o soruyu sorar: "Ben kimim ve nasıl bu hâli aldım?" Yeryüzünde hiç kimse söz konusu soruya geride başka bir soru(n) kalmayacak şekilde net cevap vermez, veremez... Böylelikle insanın, bu esrarlı evrende bir sır olarak kalması, varoluşunun en temel dinamiğini oluşturur. Hayatın imtihan olması biraz da bu sırrın sır olarak kalmasına bağlı değil midir?

Horasan bölgesinin Tus şehrinde 1058 yılında (Hicri 450) doğan ve aynı şehirde vefat eden İmam Gazzâlî, besyüze yakın kitap yazarak, İslam düşüncesinin gelişimine büyük bir katkı sağlamıştı.

Büyük İslam âlimi İmam-ı Gazzâlî'nin önemli eserlerinden olan "İnsan Nasıl İnsan Oldu?", Muhammed Yazıcı'nın titiz çalışması ile Türkçeye tercüme edilerek, Ketebe Yayınları tarafından yayımlandı.

"كيف أصبح الإنسان إنساناً" عند الإمام الغزالي؟

منذ أن وجد الإنسان، وهو لا ينفك يطرح السؤال عن أهم قضية في وجوده: "من أنا؟ وكيف أخذت هذه الوضعية؟" لا يستطيع أحد على وجه الأرض أن يعطي إجابة صريحة وواضحة على السؤال الموماً إليه، فبقي السؤال (مشكلة). وعلى ذلك فقد ظل بقاء الإنسان سرّاً في هذا الكون الضبابي يشكّل الديناميكية الجوهرية لوجوده.

ألا يصح أن الحياة كلها ما هي إلا امتحان مرتبط جزئياً إلى بهذا السر الذي سوف يبقى سرّاً؟

قدّم الإمام الغزالي، الذي ولد في مدينة طوس بمنطقة خراسان عام ١٥٠١ (٥٤٠ هـ) ووافته المنية في المدينة نفسها، إسهاماً كبيراً في تطوّر الفكر الإسلامي، عبر تأليف ما يقرب من خمسمئة كتاب. وتمت ترجمة أحد أهم أعمال الإمام غزالي "كيف أصبح الإنسان إنساناً؟"، إلى اللغة التركية بترجمة دقيقة من قبل محمد يازجي وقامت دار نشر كتب بنشره.

KALICI HÜZÜNLER DİYARINDA ANLIK BİR KAHKAHA

Kalıcı Hüzünler Diyarında Anlık Bir Kahkaha, Fransa'da yaşayan Suriyeli genç yazar ve yönetmen Fares ez Zehebi'nin yedinci kitabı ve Türkçeye çevrilen ilk eseri.

...Dam Üstünde Edebiyat Topluğu, Jacques Chirac ile Karşılaştığımda, Güneşin Altında Vesikalık Fotoğraf, Gülmek Çok Pahalı ve Mutluluk Diyarı...

Beş uzun öyküden oluşan kitap, farklı karakter ve olay örgülerinin iç içe geçtiği, güçlü bir ironik dile sahip. Büyük bir trajedinin kurbanı olan Suriye halkının yaşadıklarını kara mizah şeklinde hikayelendiren yazar, okurlarını ağır bir toplumsal imtihandan geçen farklı karakterlerin dünyasına götürüyor.

Suriye edebiyatının en iyi genç yazarlarından olan Fares ez Zehebi, güçlü kalemi ve şairlik karakterleriyle, kimi zaman hüznü, kimi zaman eğlenceli, hafızalardan silinmeyecek bir edebi serüvene sürüklüyor okurları.

Tuğbanur Akyol tarafından Arapçadan çevrilen kitap, Farabi Kitap etiketiyle raflarda yerini aldı.

ضحك عابر في بلاد الحزن الدائم

"ضحك عابر في بلاد الحزن الدائم" هو الأثر السابع للمخرج السوري والكاتب الشاب فارس الذهبي الذي يقيم في فرنسا، وأول أعماله التي تمت ترجمتها للغة التركية.

يوجد في الكتاب، خمس قصص طويلة، على لغة ساخرة وتهكمية حادة، جمعت بين الشخصيات والحكايات المتنوعة. ويأخذ المؤلف الذي يحكي قصة تجارب الشعب السوري الذي اعتبره ضحية تراجمي كبرى، بشكل كوميديا سوداء، إلى عالم الشخصيات المتنوعة التي مرت بامتحان اجتماعي مؤلم و رهيب.

يعتبر فارس الذهبي أحد أفضل الكتاب الشباب في الأدب السوري، فهو يأخذ القراء بقلمه القوي وشخصياته التي المدهشة إلى مغامرات أدبية لا يمكن نسيانها، حزينة في بعض الأحيان، ومضحكة في بعض الأحيان.

قامت بترجمة الكتاب من اللغة العربية طوبا نور أقيول، وأخذ مكانه في الرفوف ضمن منشورات دار فارابي كتاب.

BÖYLE BUYURDU İBN-İ ARABİ

İbn Arabî'yi hatırlamak, yaşam sorunlarının birikmiş olduğu günümüz dünyasında bir ilham kaynağı olabilir. Zira onun da temsilcilerinden biri olduğu manevi tecrübe, edebi ve sanatsal tecrübenin kaynağı olduğu gibi aynı zamanda din ve sanatın birleştirici bir çerçevesini oluşturur. İbn Arabî'yi günümüze taşımanın genel bağlamdaki önemi budur.

İslami bağlamda onu günümüze getirmek (ve bir kez daha marjinal ufuktan orta çizgiye geri almak) ise; yirminci asrın son yıllarındaki bazı selefi yöneliş, fikir ve görüşlerin tüm İslami söylem üzerindeki hakimiyeti sebebiyle en az önceki kadar önemlidir.

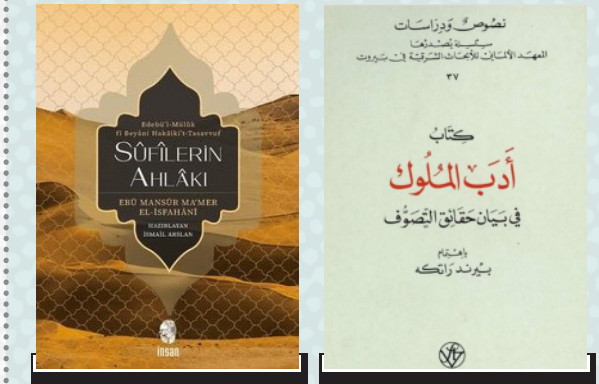
Mısırlı düşünür ve yazar Nasr Hamid Ebu Zeyd'in "Böyle Buyurdu İbn-i Arabî" isimli önemli kitabı, Numan Konaklı'nın Arapçadan tercümesiyle ve Mana Yayınları etiketiyle Türk okurlarına sunuldu.

هذا تكلم ابن عربي

بالإمكان أن يكون تذکر ابن عربي مصدر إلهام في عالم اليوم الذي تجمعت فيه مشاكل الحياة. فهو يعتبر أحد ممثلي التجربة الروحية، التي لا تعد فقط مصدراً للتجربة الأدبية والفنية، بل تخلق أيضاً إطاراً موحداً للدين والفن. وهنا تكمن الأهمية العامة لتناول ابن عربي في يومنا هذا.

إن استحضار ابن عربي إلى لحظتنا هذه، ومن جديد أيضاً من الأفق العرضي إلى الخط الوسطي، في السياق الإسلامي؛ لا يقل أهمية عن بعض الاتجاهات السلفية في الأعوام الأخيرة من القرن العشرين، لما كانت عليه من قبل بسبب سيطرة الأفكار والآراء على الخطاب الإسلامي كله.

عُرض كتاب المفكر والكاتب المصري نصر حامد أبو زيد المهم باسم "هكذا تكلم ابن عربي" للقراء الأتراك عبر ترجمة نعمان كوناكلي من اللغة العربية ومن خلال منشورات معنى.

SÛFİLERİN AHLAKI

Ünlü mutasavvif-âlimlerden Ebû Mansûr Ma'mer el-İsfahânî'nin (ö. 418/1027) kaleme aldığı bu eser, küçük hacmine rağmen, tasavvufun dîni ilimlerle ilişkisini, sûfîlerin temel yaklaşımlarını ve tasavvufun tartışmalı konularını "edep" kavramı etrafında başarılı bir şekilde örgütleyerek kendisinden önceki tasavvuf literatürünün kapsamlı bir özetini verir. Sûfîlerin yolunu "tasavvufî" duyarlılıktan ödün vermeden izah eden *Edebü'l-mülûk*, bu yönüyle hem tasavvufun ne olduğunu öğrenmek isteyen genel okuyucu için hem de tasavvuf araştırmalarında gözden kaçan boşlukları doldurabilmek için vazgeçilmez bir eser mesabesinde.

İsmail Arslan tarafından çevrilen bu önemli eser, İnsan Yayın etiketiyle raflarda yerini aldı.

أخلاق الصوفية

صاحب هذا الكتاب هو أبو منصور معمر الأصفهاني (ت ٧٢٠/١١٤)، وهو أحد علماء الصوفية المشاهير، وعلى الرغم من أن حجم هذا الكتاب صغير، إلا إنه نجح في نسج علاقة ما بين التصوّف والعلوم الدينية، وبين المقاربات الأصلية للصوفية، ومواضيع الصوفية الخلافية حول مفهوم "الأدب"، وبجانب هذا أعطى ملخصاً شاملاً للأدب الصوفي القديم.

الكتاب يعتبر عملاً لا يمكن الاستغناء عنه بالنسبة للقارئ العام الذي يريد أن يتعلم حقيقة الصوفية ويسد الثغرات التي تم التغاضي عنها في الأبحاث الصوفية السابقة، وهو إلى ذلك يشرح طريقة الصوفيين بدون أن يمس بالإحساس "الصوفي".

ترجم هذا الأثر المهم إسماعيل أرسلان، وأخذ مكانه على الرفوف ضمن منشورات إنسان.

Bir umut vardı gönlünde eksilmiyordu

كان هناك أمل في قلبه ولم يتناقص

Sezai Karakoç / سزاي قرقوچ

MUŞTEREK
المشترك